

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta tělesné výchovy a sportu

**Analýza četnosti a úspěšnosti obcházení soupeře,
přihrávek a střelby v utkání u hráčů starší přípravky ve fotbale**

Bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Jakub Kokštejn Ph.D.

Vypracoval:

Petr Mareš

Praha, srpen 2021

Prohlašuji, že jsem závěrečnou bakalářskou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne

podpis

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své bakalářské práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto bakalářskou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení: Fakulta / katedra: Datum vypůjčení: Podpis:

Poděkování

Rád bych poděkoval Mgr. Jakubu Kokštejnovi Ph.D za odbornou pomoc, trpělivost a rady, které mi pomohli k vypracování této práce. Dále bych chtěl poděkovat trenérům, kteří mi poskytli zajímavé informace a rady, jak toto téma zpracovat. Poděkování patří také klubu AC Sparta Praha za vypůjčení videí a umožnění realizace analýzy na hráčích ročníku 2010. Na závěr bych rád poděkoval rodině a přátelům, kteří mě celou dobu studia podporovali a stáli při mně.

ABSTRAKT

- Název:** Analýza četnosti a úspěšnosti obcházení soupeře, přihrávek a střelby v utkání u hráčů starší přípravky ve fotbale
- Cíle:** Cílem práce je zjistit četnost a úspěšnost vybraných herních činností jednotlivce (obcházení soupeře, přihrávka a střelba) v soutěžních utkáních v kategorii starší přípravky ve fotbale.
- Metody:** Analyzovaný soubor tvořili hráči kategorie U10. Účastníci byli sledováni a hodnoceni ve 4 utkáních. Každé utkání se odehrálo 3x17 minut s počtem 6 hráčů a 1 brankáře. K získání jednotlivých údajů byla použita metoda analýzy. Pro výzkum byly vybrány 3 útočné herní činnosti jednotlivce – obcházení soupeře, přihrávka, střela.
- Výsledky:** Nebyla zjištěna vyšší úspěšnost u přihrávky z více dotyků v porovnání s přihrávkou z prvního dotyku (Z 1. dotyku – 71,1 % vs z více dotyků – 71,5 %). v dovednosti obcházení nebyla zjištěna vyšší četnost obcházení na útočné polovině, než jak jsme předpokládali. Útočná – 44,3 vs Obranná – 33,8, avšak v procentuální úspěšnosti dopadlo obcházení na obranné polovině lépe oproti útočné polovině (Obranná – 48,5 % vs Útočná – 47,1 %) u dovednosti střelby byla zjištěna vyšší četnost zakončení uvnitř pokutového území oproti zakončení mimo pokutového území v poměru 20,3 vs 14,8. v procentuální úspěšnosti převažovalo zakončení uvnitř pokutového území v poměru 69,4:54 %. Nebyla zjištěna častější realizace čelního obcházení v porovnání s ostatními kategoriemi obcházení.
- Závěr:** Největší rezervu mají hráči v obcházení v podčíslení 1v2 a 1v3. Tato možnost obcházení se objevovala velmi zřídka. Na základě tohoto zjištění by trenéři měli více zařazovat cvičení simulující tyto podmínky, kde dochází k účasti méně útočníků oproti obráncům. Další činnost, na kterou se zaměřit je hra hlavou, proto bych zařadil postupný nácvik této činnosti. Poslední činnost, kterou je důležité více zařazovat v tréninku, je přihrávka vzduchem na delší vzdálenost.

Klíčová slova: fotbal, mládež, analýza, utkání, útočné herní činnosti jednotlivce

ABSTRACT

Name: Analysis of the frequency and success rate of dribbling, passing and shooting in the U10 soccer matches

Objectives: Aim of this thesis is to determine frequency and success rate of individual game actions (dribbling, passing and shooting) in competitive matches in the category of older pre-school football.

Methods: The analyzed file was consisted of U10 players. The probands were observed and evaluated in 4 matches. Each match was played 3x17 minutes with 6 players and 1 goalkeeper. The method of analysis was used to obtain individual data. For the research, 3 offensive game activities of an individual were selected – dribbling, passing, shooting.

Results: There was not higher success rate of passing after more touches in comparison with first touch passing (First touch - 71,1 % more touches – 71,5 %). Dribbling is not used more at the opposite half (Attacking half – 44,3 vs defensive – 33,8 tries per match), but the success rate was higher in the defensive half (48,5 vs 47,1 %). In shooting we found more shoots inside the penalty area in comparison with outside penalty area shoots (20,3 vs 14,8 tries per match). The success rate was higher for shoots inside penalty area (69,4 vs 54 %). The front dribbling was not used significantly more in comparison with other types of dribbling.

Conclusion: The players have biggest reserve in dribbling situations of 1on2 and 1on3. This type of dribbling situations occurred very rarely. Based on these results we recommend enhancing the training process by training tasks, where the players have to resolve these types of situations. Moreover, it is important to work on the headers, where it is recommended to consecutive training approach. Lastly, it is important to add passing on longer distance to the training process.

Key words: soccer, youth, analysis, match, individual attacking game activities

Obsah

1. Úvod.....	9
2. Teoretická část.....	10
2.1. Cíle a podstata sportovního tréninku dětí.....	10
2.1.1 Podstata tréninku dětí.....	10
2.1.2 Cíle tréninku dětí.....	11
2.2. Herní výkon ve fotbale.....	12
2.2.1 Individuální herní výkon.....	12
2.2.2 Týmový herní výkon.....	13
2.2.3 Odlišnosti cílů a úkolů mezi dospělými a dětmi.....	14
2.3. Zlatý věk motorického učení ve fotbale.....	15
2.3.1 Zlatý věk učení ve fotbale.....	15
2.3.2 Druhy motorické učení.....	15
2.3.3. Fáze motorického učení.....	17
2.4. Charakteristika přelomu mladšího školního věku.....	18
2.4.1. Mladší školní věk.....	18
2.4.1.1 Tělesný vývoj mladšího školního věku.....	19
2.4.1.2 Psychický vývoj v mladším školním věku.....	20
2.4.1.3 Pohybový vývoj v mladším školním věku.....	20
2.4.1.4. Sociální vývoj v mladším školním věku.....	20
2.5 Tréninkový proces v kategorii starší fotbalové přípravy.....	21
2.5.1 Obsah učení fotbalu ve starší přípravce dle české metodiky.....	22
2.5.2 Nové dovednosti práce s míčem u starší přípravy.....	23
2.6. Hodnocení herního výkonu.....	25
2.6.1 Hodnocení individuálního herního výkonu.....	28
2.7. Současný stav poznání.....	29
3. Cíle, hypotézy, úkoly.....	34
3.1 Cíle.....	34
3.2 Hypotézy.....	34
3.3 Úkoly.....	34
4. Metodika práce.....	35
4.1. Charakteristika výzkumného souboru.....	35
4.2. Metody sběru dat.....	35
4.3. Definice sledovaných proměnných.....	35

4.4. Analýza dat.....	39
5. Výsledky.....	40
5.1. Utkání 1: SK Slavia Praha vs AC Sparta Praha	40
5.2. Utkání 2: AC Sparta Praha vs Bohemians Praha 1905	44
5.3. Utkání 3: AC Sparta Praha vs Dukla Praha	48
5.4. Utkání 4: AC Sparta Praha vs Baltic School.....	52
5.5. Průměrná % úspěšnost týmu AC Sparta Praha ze všech utkání.....	56
6. Diskuze.....	60
7. Závěr.....	64
8. Seznam literatury.....	65
Seznam tabulek a grafů	69

1. Úvod

Práce je zaměřena na hodnocení vybraných herních činností jednotlivce u hráčů AC Sparta Praha v kategorii starší přípravek. Jedná se o talentované jedince v jejich kategorii, proto předpokládáme, že sledované herní dovednosti budou nadprůměrně úspěšné. Tuto kategorii jsem vybral, protože hráči v těchto kategoriích se zaměřují převážně na obcházení 1 na 1, které je důležité z dlouhodobého hlediska, ale začínají se zde objevovat náznaky využití kombinace založené na přihrávce.

V práci bude sledováno pomocí statistických údajů četnost a úspěšnost obcházení hráčů. Českým profesionálním fotbalistům je často vyčítáno, že neumí obejít hráče 1 na 1 natož 1 na 2 a více protihráčům, proto zde musíme zdůraznit, že v první řadě jde hlavně o počet provedených pokusů než o jejich úspěšnost, protože v pozdějším vývinu hráče dochází k tomu, že si nevěří a raději volí jiné řešení.

Další dovednost, kterou budeme sledovat je přihrávka. Je to z důvodu, protože chceme zjistit, jestli hráč volí přihrávku, místo obcházení a naopak. s postupem věku se přihrávka stává více využívaná, protože jedním kopem můžeme co nejrychleji překonat velkou vzdálenost a ohrozit tak soupeřovu branku. v práci se zaměříme, zda hráči volí přihrávku z prvního doteku nebo potřebují doteků více. Mezi další sledované parametry bude patřit výška, prostor a v neposlední řadě, jestli bude přihrávka úspěšná či neúspěšná.

Poslední sledovanou dovedností bude zakončení a jeho úspěšnost. Jelikož jak jsem již zmínil jedná se o talentovanou mládež, tak očekáváme vysokou četnost v této dovednosti. Zajímat nás bude především kolikrát za zápas hráči vystřelí na bránu a kolikrát bude střela mimo bránu nebo zblokována. Na závěr nás bude zajímat, kolik doteků hráč bude potřebovat k zakončení, z jaké vzdálenosti nejčastěji vystřelí, která činnost předcházela a jakou částí svého těla zakončí.

2. Teoretická část

2.1. Cíle a podstata sportovního tréninku dětí

Podle Periče (2012), sportovní příprava dětí vytváří základní předpoklady pro adaptaci organismu na trénink. u dětí vyvolává v podstatě jakékoliv déletrvajících tréninkové zatížení adaptační odezvu – tj. děti se adaptují velmi rychle. Vyžadují jediné, a to přiměřené zatížení, což znamená ne moc velké, ale ani příliš malé. Trenér by měl dbát především na to, aby děti nepřetěžoval.

Kromě adaptace trénink zásadně charakterizuje proces tzv. motorického učení. Zde dochází k učení se novým pohybům, které jsou nezbytné pro výkon. Některé z těchto pohybů jsou pro člověka přirozené, jako je běh, skok, hod a díky tréninku se zaměřujeme na jejich zdokonalení a stabilní zvládnutí i ve složitých podmínkách soutěží.

Většinou se, ale ve sportu setkáváme s pohyby „umělými“, které se v běžném životě nevyskytují. To může být např. driblíng s míčem, kruhy odbočmo na koni našíř apod. Tyto pohyby se sportovec učí právě prostřednictvím motorického učení.

2.1.1 Podstata tréninku dětí

Dovalil (2002) uvádí, že sportovní příprava dětí je soustavnější tréninková činnost, která začíná v některých sportovních odvětvích, již v 6-7 letech, zahajuje se a pokračuje po dobu věku dětí. Za tento věk se považuje návštěva základní školy, tj. přibližně do 15 let.

Perič (2012) uvádí, že jejím hlavním rysem je přípravný charakter, ve kterém se budují „základní kameny“ stavby zvané vrcholový trénink. Protože děti nejsou „malí dospělí“, do dospělosti se vyvíjejí, měl by si trenér klást nejen otázky co a jak trénovat, ale také proč trénovat, jaký je smysl sportovní činnosti v dětském věku. Měl by se vyznat v tom, co je přiměřené danému věku, jaké činnosti mohou dítě rozvinout či naopak poškodit. Nelze přehlížet ani otázky, kdy s tréninkem začít a jak mají vypadat první kroky mladých sportovců.

Trénink dětí nevychází z filozofie tréninku dospělých, kterou je znalost dávkování zatížení. Má úplně jiná východiska, spočívající především v nácviku a rozvoji ohybových dovedností a schopností. Zatímco v tréninku dospělých je důležité, kolikrát po sobě sportovec poběží daný úsek, u dětí by měl být trénink zaměřen na to, kolik dovedností a v jaké kvalitě zvládnou, jak jsou šikovné a v neposlední řadě i to, jak je

sportování baví a těší. Děti si potřebují především hrát, bavit se (čím jsou menší, tím více). (Perič 2012)

2.1.2 Cíle tréninku dětí

Podle Dovalila (2002) je hlavní cílem přípravy v dětském věku je vytvářet předpoklady pro pozdější trénink a výkon. Tyto předpoklady by měly umožňovat zvýšení a prokázání výkonnosti ve věku, kdy pro to budou optimální podmínky. Trenér dětí musí dbát na to, aby omezovat možná rizika sportování a nepoškodil své svěřence, a to jak po stránce fyzické, tak psychické.

Fyzické poškození je jednodušeji zjistitelné (např. skolióza páteře) a může mít závažné důsledky pro další vývoj dítěte. Psychické poškození je neméně vážné, ale jeho diagnostika nebývá jednoduchá. Může se projevit úzkost, frustrace, strach z vlastního projevu apod (Dovalil, 2002).

Perič (2012) stanovil tři základní priority trenéra dětí:

1. Nepoškodit děti

Tento bod se shoduje s Dovalilem a doplňuje, že naprosto zásadní musí být negativní vztah k dopingům dětí. Je zjevné, že dětské sportovci nejsou dopingem ušetřeni. v mnoha zemích a v různých sportech, byli sportovci mladší osmnácti let testováni jako pozitivní, tzn., že brali nezákonně výkon stimulační drogy.

2. Vytvořit u dětí vzat ke sportu jako k celoživotní aktivitě

Je velmi mnoho dětí, které pravidelně sportují, ale jen velmi málo z nich má předpoklady pro to, aby se staly vrcholovými sportovci a je opravdu minimální počet dětí se v dospělosti ve vrcholovém sportu opravdu prosadí.

Pro ostatní bude dětství strávené v oddíle kopané, atletiky či jiného sportu jen určitou startovní pozicí pro vytvoření vztahu k pohybu jako k jedné z důležitých součástí života moderního člověka. Asi jedno z nejhorších pochybení, které by trenér mohl svým svěřencům způsobit, je to, že ztratí radost z pohybu a zanevrou na něj.

3. Vytvořit základy pro pozdější trénink

Měli bychom se v tréninku dětí zaměřit především na zvládnutí základních požadavků dané sportovní disciplíny – naučit „řemeslo“. Každé opomenutí se v pozdějším věku

projeví a pak jej bude muset sportovec buď pracně kompenzovat, nebo to v nejhorším případě může znamenat konec aktivní sportovní kariéry.

Naučit „řemeslo“ znamená dokonale zvládnout techniku míče v kopané, bruslení a činnosti s kotoučem v hokeji nebo techniku běhu v atletice. Proto bychom měli v dětském věku vytvořit základní „baterii činností“, již zmiňované „řemeslo“, aby na něj bylo možné v pozdějším tréninku dále navazovat.

2.2. Herní výkon ve fotbale

Sportovní výkon charakterizují Choutka a Dovalil (1991) jako aktuální projev specializovaných schopností sportovce (výsledek adaptace) v uvědomělé činnosti zaměřené na řešení pohybového úkolu, který je vymezen pravidly daného sportovního odvětví.

Herní výkon se vyznačuje jako aktuální projev specializovaných předpokladů hráčů při herní činnosti. Jde pak především o projev tělesných a psychických funkcí. (Kuta 2020)

Dělí se na dvě složky:

- individuální herní výkon
- týmový herní výkon

2.2.1 Individuální herní výkon

Tvoří základ týmového výkonu v utkání a zkvalitňuje individuální herní výkon v tréninkovém procesu se projeví změnou kvality týmového herního výkonu. (Votík, 2005) z hlediska fotbalové specializace výkonu chápeme jako aktuální projev specializovaných předpokladů hráče v ději utkání. (Stratton, 2004)

Má vždy formu herních činností jednotlivce, projevující se více méně souvislým řetězcem herních činností v utkání, které jsou projevem herních dovedností. Herní dovednosti (zpracovat míč, vystřelit, obejít protihráče atd.) jsou učením získané dispozice k účelnému jednání ve hře. Množství a kvalita osvojených herních činností vyjadřuje způsobilost hráče podílet se na týmovém herním výkonu.

Individuální herní výkon představuje určité specifické zatížení na vnitřní orgány i metabolické procesy (bioenergetické zajištění pohybové činnosti), dále pro funkce

hybného systému (kosterního i svalového) a řídicí činnost CNS i psychické procesy. Votík (2005)

Složky individuálního herního výkonu podle Votíka (2005) jsou:

- herní dovednost
- pohybové schopnosti
- somatické charakteristiky
- psychické charakteristiky

2.2.2 Týmový herní výkon

Týmový herní výkon je sice podmíněn IHV všech členů mužstva, ale není pouze jejím souhrnem. Jednotlivé IHV se navzájem doplňují, kompenzují a podléhají také vzájemnému regulačnímu působení (Votík, 2005).

THV má sociálně-psychologický rozměr, kdy finální výkon je závislý na dynamice vztahů, sociální soudržnosti, úrovni komunikace a motivace hráčů. Rozměrem, který je dalším určujícím činitelem THV, je míra spolupráce a kvalita součinnosti hráčů při realizaci herních činností. Prostor pro herní činnost každého hráče v rámci THV je určený společným cílem – vítězstvím. v praxi to znamená bránit soupeři v dosažení jeho cíle a současně prosazovat svůj cíl, tedy nejen předvídat a eliminovat činnost soupeře, ale také časoprostorově sladit svou činnost s činností spoluhráčů a co nejvíce se podílet, ale také podřídit se skupinovému cíli – vítězství v utkání.

Při posuzování týmového herního výkonu sleduje Votík (2005) tyto parametry:

- V jakém rozestavení družstvo hraje
- Jaké systémy hry uplatňuje v útočné, obranné fázi hry
- Řešení standartních situací, signálů atd.
- Jak hráči využívají celou hrací plochu
- Plynulost souhry
- Jak dlouho družstvo udrží míč pod svou kontrolou, kde a jak ztratí míč
- Zda se všichni hráči podílejí na útoku, stejně zda všichni brání
- Jak se hráči chovají, když družstvo ztratí míč, a když získá míč
- Zda a jak ohrozí branku soupeře

2.2.3 Odlišnosti cílů a úkolů mezi dospělými a dětmi

Vývoj člověka neprobíhá stejnoměrně. v horizontu několika let vždy nastávají změny, kdy určitá nová vlastnost či jev relativně začíná a na konci období se jeví vývoj relativně ukončen.

Určité anatomicko-fyziologické a psychosociální zvláštnosti jsou tedy v určitých věkových obdobích charakteristické pro danou věkovou skupinu. Zde je nutné znát a uplatňovat vývojové zákonitosti, které odpovídají jednotlivým věkovým obdobím. Ty se od sebe liší v několika oblastech, přičemž k hlavním patří tělesný, pohybový, psychický a sociální vývoj. (Perič, 2012)

Dětství a adolescence jsou charakteristické významnými změnami ve všech hlavních oblastech, které vytvářejí člověka jako takového.

z hlediska sportovního tréninku patří podle Periče (2012) tyto zásadní změny:

- Intenzivní růst – děti mohou v tomto období vyrůst o 50 a více centimetrů a jejich hmotnost se přirozeně zvýší i o více než 30 kg
- Vývoj a dozrávání různých orgánů těla – orgány nejen rostou, ale mohou výrazně měnit i svou funkčnost a úlohu
- Psychický a sociální vývoj – dětem se mění chápání a vnímání nejen okolního světa, ale i jejich pozice v něm, formuje se vztah ke společnosti a lidem kolem nich
- Pohybový rozvoj – výkonnost se přirozeně zvyšuje, bez ohledu na to, jestli dítě sportuje nebo ne.

Podle Votíka (2005) je hlavním cílem tréninku dospělých je příprava a úspěch v soutěži, získávání bodů a dosažení co nejlepšího umístění v tabulce. Obsah tréninku je ovlivňován tréninkovými cykly, aktuální výkonností družstva a požadavky nejbližších důležitých utkání. Tyto faktory by v tréninku dětí měly stát v pozadí.

Hlavním cílem tréninku mládeže je prostřednictvím oblíbené sportovní činnosti mobilizovat přirozené schopnosti hráče k co nejdokonalejšímu osvojení všech složek herní způsobilosti. Hlavním úkolem tréninku mládeže je hráče sportovní hře učít a naučit. (Votík, 2005)

V tréninku dospělých se zaměřujeme spíše na taktickou a výkonnostní stránku v rozvoji hráče. Votík (2005) dodává, že hlavními rysy dospělých družstev jsou procesy

adaptační, pracovní a teprve na druhém místě je proces učební. Také v tréninku dospělých věnujeme větší pozornost kondičnímu zaměření a psychické odolnosti.

Typický tréninkový rys u družstev mládeže považujeme skutečností, že jde v první řadě o proces učební a výchovný a až v druhé řadě o proces zdatností. Tréninku mládeže dominuje nácvik a zdokonalování herních i obecně pohybových dovedností. v žákovské kategorii jde hlavně o individuální dovednosti. Kondiční zaměření zatížení se v tréninku také objevuje, ale v podstatě menší absolutní i relativní míře než v tréninku dospělých. (Votík, 2005)

Votík (2011) potvrzuje, že zatímco u dospělých je v určitých obdobích ročního tréninkového cyklu žádoucí maximalizace zatížení, u mládeže důsledně dbáme na přiměřenost zatížení vzhledem k věkovým zvláštnostem rostoucího organismu, zejména co do intenzity a zdravotních rizik zvoleného zatížení.

2.3. Zlatý věk motorického učení ve fotbale

2.3.1 Zlatý věk učení ve fotbale

Fajfer (2005) uvádí, že věk zlatého věku učení fotbalu (6-12 let) je mimořádně vhodný pro nácvik a rozvoj koordinačních schopností.

Podle Buzka a Procházky (1999) by největší část tréninkového obsahu v tomto věkovém období měl tvořit nácvik a v něm zdokonalování herních dovedností jednotlivce v upravených herních formách, průpravných hrách zaměřených na správnost herního jednání jednotlivců a jejich participaci na týmovém herním výkonu.

Hlavní zaměření se týká cíleného rozvoje koordinačních schopností, rychlostních a výbušné síly. Podíl mezi herním a kondičním tréninkem by měl být přibližně 80% herního tréninku a 20% kondičního tréninku. Další rozvoj motorických schopností by měl být založen na pohybových hrách společně s průpravnými hrami ve fotbale (Fajfer, 2005).

Podle Plachého a Procházky (2014) zlaté období učení fotbalu přichází tehdy, když se začínají děti soustředit na danou činnost, když je žádáno, a nejen když ony samy chtějí.

2.3.2 Druhy motorického učení

Hošek a Rychtecký (1975) rozdělili motorické učení na přímé a nepřímé, z toho nepřímé motorické učení vychází ze spontánnosti, oproti tomu přímé učení je

záměrné a uvědomělé, spadá mezi ně učení imitační, instrukční, zpětnovazební, problémové a ideomotorické.

Choutka, Brklová a Votík, (1999) popsali druhy motorického učení takto:

1. Imitační – většinou využíváno při osvojení jednoduchého pohybu. Imitačního cvičení při složitější pohybové struktuře můžeme využívat, pokud mají jedinci určitou zásobu zkušeností. Tento typ motorického učení vidíme především u začátečníků, kdy jedinci opakuji po názorné ukázce pohybovou strukturu, kterou se snaží zdokonalit postupným opakováním.
2. Instrukční – dle formy mluvené informace získáváme představu o prováděné činnosti. Na základě mnoha kritérií můžeme provádět výklad, např. vyspělost cvičenců, věk dítěte, složitost pohybové dovednosti. Instrukční forma učení bývá velmi využívána. Můžeme při ní využít i formu ukázek, čímž zvyšujeme kvalitu učení. Je důležité, aby vyučující osoba dbala na korekci chyb. Instrukční cvičení vede k hlubšímu pochopení, a proto vedeme pro nácvik složitější pohybové struktury a zejména využíváme analyticko-syntetickou metodu.
3. Zpětnovazební – metoda založená na využívání tzv. „pokusu a omylu“, kdy zpětnou vazbu obdrží jedinec až po provedení pohybové činnosti. Pomocí zpětné vazby urychlujeme a zkvalitňujeme proces učení. Zhodnocení výsledků pokusů a možnosti korekce může jedinec prostřednictvím vnějších a vnitřních informací. Zpětnovazební informace se mohou získat i z videozáznamu.
4. Problémové – hlavní podstatou je hledání neoptimálnějšího řešení daného úkolu, a proto se řadí k nejnáročnějším druhům učení. Problémové učení klade velký důraz na připravenost a zkušenosti, abychom mohli najít nejvhodnější řešení pro správné provedení. Problémové učení může rozdělit na jednotlivé fáze:
 - navození situace,
 - stanovení hypotézy,
 - výběr optimálního řešení,
 - ověření v praxi

5. Ideomotorické – vytváření představy pohybové činnosti, která vede k aktivaci pohybových struktur drážděním mechanismu neurofyziologické struktury v centrálním nervovém systému. Dochází ke zlepšení pohybových struktur, aniž bychom museli provést aktivní pohyb. Ideomotorické učení je velmi složité, klade vysoké nároky na abstraktní myšlení cvičence a jeho soustředěnost. Ideomotorické učení zasahuje do ostatních druhů učení a zdokonaluje jejich účinnost.

Jednotlivé druhy motorického učení se vyznačují specifickými znaky, které společně tvoří jeden vzájemně na sebe navazující celek. Všechny druhy motorického učení se navzájem doplňují. (Choutka, Brklová, Votík, 1999)

2.3.3. Fáze motorického učení

Dokonalé osvojení pohybových dovedností představuje jeden z hlavních úkolů sportovního tréninku. Proces osvojování – dovedení od prvotního zvládnutí až k dokonalosti se uskutečňuje jako specifický druh učení tzv. motorické učení. Toto učení má svá specifika, kterými se odlišuje od jiných druhů učení např. sociální, intelektové. (Perič, 2010)

Rozlišujeme 4 fáze motorického učení

1. Generalizace

V této fázi se hráči seznamují s novými úkoly – novými dovednostmi. Velmi důležité je vytvoření správné představy o nacvičovaných dovednostech. Zde hraje velkou roli názorná a správná ukázka zprostředkovaná trenérem (vlastní ukázka, ukázka demonstrátora, videoprojekcí apod.). Hráč, zvláště v dětském věku, musí být neustále dostatečně motivován. Vlastní činnost klade nároky na hráčovu pozornost, schopnost soustředit se a vnímat ukázku i své vlastní první pokusy. Hlavním úkolem a výsledkem této fáze učení je provedení osvojovaných fotbalových dovedností v hrubé formě, pohyby jsou zatím neuspořádané, nepřesné a s nadbytečnými souhyby. (Votík, 2003)

2. Diferenciace

V této fázi navazujeme na činnosti z první fáze, kdy hlavní snahou je zdokonalit pohyb a zpevnit průběh provedení činnosti pomocí vysokého počtu opakování základní struktury pohybu. Zásadní roli v druhé fázi hraje pedagog (učitel, trenér,

instruktor), který na základě chyb cvičenců opravuje žáky a poskytuje jim zpětnou vazbu, čímž cvičenci přetváří původní představu o pohybové činnosti, a tím pádem dochází u cvičenců k procesu rozlišování správného provedení. Pohyb bývá pro žáky více detailnější, než tomu bylo v předchozí fázi. Pro dosažení maximálního efektu využíváme lehce pozměněné podmínky, ve kterých cvičenec provádí jednotlivé pokusy. (Choutka, Brklová a Votík, 1999)

3. Automatizace

Tato fáze motorického učení je charakterizována přesným a bezchybným prováděním činností v proměnlivých podmínkách. Dochází ke stabilizaci pohybových dovedností, k jejich automatizaci, a hráč si snížením vědomé kontroly pohybu vytváří podmínky pro tvůrčí uplatnění naučených dovedností ve variabilních podmínkách utkání, a tím i ke zvyšování efektivity herního výkonu. (Votík, 2003)

4. Tvořivá koordinace

Naučené pohybové dovednosti se uplatňují a projevují v nových, vyšších kvalitách. Vzájemně se spojují, kombinují, případně vytvářejí nové pohybové dovednosti, umožňující originální, překvapivé způsoby řešení herních situací a úkolů ve složitých proměnlivých podmínkách utkání. Jsou odolné proti různým rušivým vlivům vnitřního i vnějšího prostředí. (Votík, 2003)

2.4. Charakteristika přelomu mladšího školního věku

Podle Periče (2012) je za dětství považován věk mezi 6-15 roky. Toto věkové rozpětí se dále dělí na dvě věkové období:

- Mladší školní věk (6-10 let)
- Starší školní věk (11-15 let)

2.4.1. Mladší školní věk

Dle Hájka (2001) je vývoj v tomto stadiu ontogeneze ovlivněn školní docházkou, kdy je značně narušen hravý způsob života dítěte. Dítě se učí podrobování se autoritě, prochází procesem socializace, který dává příležitost k diferencovanějším hrám. Osvojuje si také roli žáka.

Pokud jde o anatomické změny, kostra v době od šesti do osmi let není zdaleka vyvinuta. Zakřiveniny páteře nejsou trvalého charakteru. Proto v této době musíme návyku správného držení těla věnovat velkou pozornost. (Čelikovský, 1990)

Podle Votíka (2005) v mladším školním věku nervosvalová koordinace dosahuje vysoké úrovně, je však limitována psychicky. v 7-8 letech nedělá dítěti potíže provedení pohybů bez zrakové kontroly, mezi 7 a 10 lety nastává nejintenzivnější rozvoj koordinačních schopností (techniky). Ve druhé polovině dohází ke zpomalení růstu, zdokonaluje se funkce srdečně-cévního systému a zvětšuje se vitální kapacita plic. Jsou zde značné předpoklady pro motorické učení, a to má následek, že se děti učí snadno novým dovednostem.

Mladší školní věk je citlivým obdobím pro rozvoj koordinačních schopností, odrazové síly, obecné vytrvalosti a rychlosti frekvence pohybu. (Votík, 2005)

Tabulka 1. Poměrné zastoupení pohybových schopností při jejich rozvoji (Votík, 2005)

Věk	Podíl pohybových schopností v %			
	koordinační	rychlostních	silových	vytrvalostních
6 let	35	30	20	15
8 let	30	30	20	20
10 let	25	30	20	25

2.4.1.1 Tělesný vývoj mladšího školního věku

Podle Periče (2012) jeho hlavní charakteristický znak je rovnoměrnost růstu výšky, která se pravidelně zvyšuje o 6–8 cm za rok a hmotnosti dítěte. Ustaluje se zakřivení páteře a zároveň je rychlá osifikace kostí, které nemá vliv na kloubní spojení, která mají zanechanou svou měkkost a pružnost. v tomto období se rozvíjí vnitřní orgány, zejména plíce, čímž se zvyšuje plicní a vitální kapacita. Ukončení vývoje mozku doprovázené zráním nervové struktury má za příčinu vzniku nových podmíněných reflexů a po šestém roce je nervový systém dostatečně zralý i pro složitější koordinačně náročný pohyb. Ty jsou nezbytné pro rozvoj rychlostních a koordinačních schopností jedince.

Říčan (2004) uvádí, že dítě v tomto období může vyrůst až o 28 centimetrů a navýšit svoji hmotnost o 15 kilogramů. Další, čeho si můžeme všimnout je, že mléčný chrup je nahrazován trvalým.

2.4.1.2 Psychický vývoj v mladším školním věku

Toto období je typické přibýváním nových vědomostí, začíná se rozvíjet paměť a představivost. Dítě se soustředí spíše na jednotlivé věci, ale souvislosti mu unikají. Zvýšená vnímavost k okolnímu prostředí i faktorům, které odvádějí pozornost, může narušit provedení již osvojených dovedností. Děti chápou jen takové situace a pojmy, které mohou uchopit. Zde hovoříme o tzv. období konkrétního (reálného) nazírání. Dá se říct, že téměř nerozumí, nebo jen velmi málo, že existují oblasti, na které si nelze sáhnout. Proto některé pokyny k dětem „Musíš pořádně trénovat, abys byl jednou výborný“ nemají téměř žádný účinek. Děti bývají často impulzivní a rychle se u nich střídají pocity radosti a smutku. z důvodu slabé vůle nedokáží sledovat dlouhodobý cíl, a to hlavně tehdy, kdy překonává okamžité nezdary. Doba, po kterou se dítě dokáže nyní soustředit je v rozmezí 4-5 minut, poté nastává útlum a roztěkanost. (Perič, 2012)

2.4.1.3 Pohybový vývoj v mladším školním věku

Dle Periče (2012) je pohybový vývoj charakterizován vysokou a spontánní pohybovou aktivitou. Nové pohybové dovednosti bývají rychle chápány a zvládnuty, avšak mohou mít krátké trvání. Pokud nejsou často opakovány, dochází k jejich rychlému zapomínání. Charakteristické rysy pro dětskou motoriku jsou v tom, že postrádá úspornost pohybu. Rozdíly v rozvoji motoriky u osmiletých a dvanáctiletých dětí jsou značné. Období mezi osmi až dvanácti lety je označováno jako zlatý věk motoriky. Tedy, že toto období je nejpriznivější pro motorický vývoj. Dětem v tomto období stačí dokonalé provedení ukázky a jsou schopni napoprvé požadovaný pohybový úkol zvládnout. Jistota v provádění činností se zvyšuje. Na konci tohoto období jsou děti schopni zvládat i náročnější na koordinaci zaměřené cvičení.

2.4.1.4. Sociální vývoj v mladším školním věku

Podle Periče (2012) se v průběhu vývoje dítěte projevují dvě významné období:

- Vstup do školy
- Období kritičnosti

Formální kolektiv, který vzniká při vstupu do školy (tréninkového družstva) klade nároky na zařazení se do kolektivu a podřízení se jeho normám. Dítě již není středem pozornosti rodičů, ale dochází k přechodu od hry k vážné činnosti jako je učení či trénink. Nastává postupné období socializace, při kterém dochází k začlenění do kolektivu a přizpůsobení se pravidlům. Děti v tomto věku mezi sebou rády soutěží s tendencí začlenit se do skupiny a získat si patřičnou odezvu. Zde dochází k prvním kamarádkým vztahům.

Na konci tohoto období nastává fáze kritičnosti v hodnocení jevů a podnětů ze sociálního prostředí (škola, rodiny, klub). Negativní hodnocení způsobuje přirozený úpadek v dospělou autoritu. Dítě hledá své idoly, které může objevit ve svých vrstevnících, kteří pro něj vytváří přirozenou autoritu. (Perič, 2012)

2.5 Tréninkový proces v kategorii starší fotbalové přípravy

Z hlediska cílů (zdravotní, výchovné) je starší příprava charakterizována návazností cílů z předchozího období, které jsou v duchu základního dodržování hygieny a čistoty. Důležitým faktorem je kladení důrazu na správné držení těla. Děti se učí skupinovému chování, učí se respektovat druhé. z části se snaží naučit ohodnotit svůj výkon i v porovnání s ostatními. (Fajfer, 2005)

Dovalil (2002) dodává, že kategorie starších přípravek se řadí do etapy základního tréninku. Charakteristickým cílem u této etapy je postupný růst speciální výkonnosti, uskutečňovaný na základě všestranné přípravy.

K obecným úkolům této etapy patří:

- Osvojování základů sportovní techniky
- Rozvoj základních pohybových schopností
- Rozvoj osobnosti sportovce a trvalého vztahu k tréninku
- Osvojení se základních vědomostí o zvoleném sportu
- Odpovídající podíl všestrannosti, kompenzující vliv specializace
- Požadavek na pestrost tréninkového procesu
- Rozvíjet základy psychologického působení (motivace)

Podle Uhliga (1995) je pro tuto věkovou kategorii nejdůležitější nácvik, osvojení si všech fotbalových základních technik jako je vedení míče, kontrola míče, střelba, kličky apod. a jejich následné využití v soutěžním zápase. Hlavním cílem je dosáhnout

maximální úrovně individuální techniky. Nesmíme také vynechávat pohybové schopnosti, které mají být také cíleně zlepšovány.

Ve sportovní přípravě starších přípravek se věnuje pozornost hlavně na technicko-taktické části. Roční tréninkový plán rozdělují na příkladě Sygush, Boers (2001) u 9. letých a 10. letých do čtyř fází a každá obsahuje specifický cíle, obsah a metody pro výcvik dané věkové kategorie.

Kategorie 9. letých:

- Fáze 1 – dribling, vedení a jištění míče, klamání tělem
- Fáze 2 – technika přihrávek a střelby z pohybu, technika přihrávky a kopu vnitřním nártem (placírka), vnějším a přímým.
- Fáze 3 – příjem (stehno, hrud') a vedení míče, uvedení do hry hlavou
- Fáze 4 – taktika skupin, útočná fáze (uvolňování a narážčka), obranná fáze (narušování a krytí)

Kategorie 10. letých:

- Fáze 1 – dribling, vedení míče v tempu, 1:1, triky, tlak v driblingu
- Fáze 2 – technika přihrávek a střelby, opakování a prohlubování známých technik, vnější nárt, volej a halfvolej
- Fáze 3 – příjem a vedení míče, útok pod tlakem soupeře, obrana – tlak při příjmu (napadání)
- Fáze 4 – taktika skupin, v útoku uvolňování a nabíhání, v obraně krytí míče a napadání

2.5.1 Obsah učení fotbalu ve starší přípravce dle české metodiky

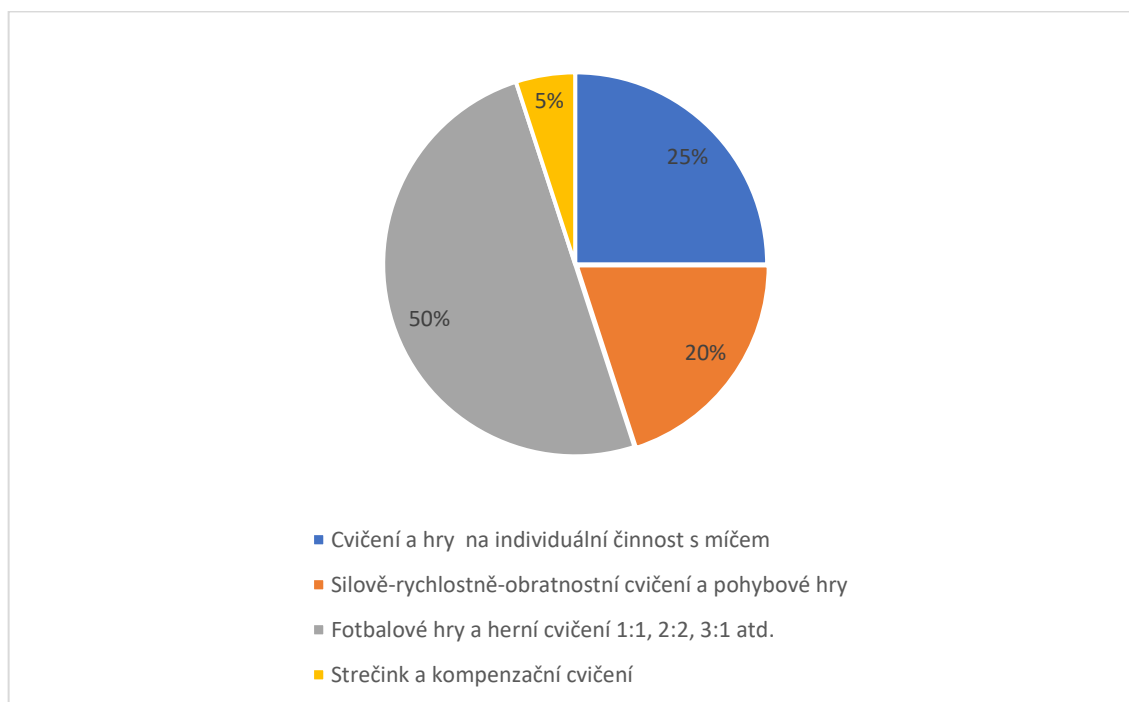
Trénink starší přípravky plynule navazuje na trénink mladší přípravky a rozdíly jsou minimální, alespoň v prvním roce. Objevují se i drilová cvičení techniky, která trvají přibližně 15 minut. Tento čas lze efektivně využít například prokládáním jinou zábavnou činností na psychické uvolnění a zpětné navázání na dril. Obecně by trénink měl obsahovat. (Plachý a Procházka, 2014)

Podle Plachého a Procházky (2014) by trénink měl obsahovat především:

- Cvičení a hry na individuální činnost s míčem – buďto má míč každý hráč, nebo mají hráči míč ve dvojici – 25%

- Silově-rychlostně-obratnostní cvičení a pohybové hry (stimulují všeobecný i fotbalový rozvoj, část kompenzační aktivity k fotbalu, rozvoj běžecké techniky) – 20%
- Fotbalové hry a herní cvičení, zejména 1:1, 2:2, 3:1 apod., fotbal dvojic až šestic, poziční hry – 50%
- Strečink a kompenzační cvičení po tréninku – 5%

Graf 1. Obsah tréninku ve starší přípravce

V grafu je sice přibližné rozložení tréninkové jednotky, a přestože většina tréninků by takto měla být stavěna, nelze podcenit ani zařazování typově odlišných obsahů pro pestrost, nebo dočasný útlum některých typů her. (Plachý a Procházka, 2014)

2.5.2 Nové dovednosti práce s míčem u starší přípravky

Ve všech činnostech navazujeme na principy z mladší přípravky a měli bychom v tréninku starší přípravky vidět:

- Vyšší úspěšnost ve cvičeních, která se již nějakou dobu dělají a následně zvyšovat složitost cvičení
- Rychlejší provedení činnosti
- Rychleji se učit nové věci (Plachý a Procházka, 2014)

Vedení míče a kličkování

U vedení míče a kličkování navazujeme na mladší přípravku a předchozí dovednosti. Ve starší přípravce by hráči mohli postupně zvládat okolo 15-20 kliček, které jsou schopni provést, to ale neznamená, že ve hře využijí všechny kličky, ale jejich dovednostní seznam je bohatší a koordinace pohybu bude na vyšší úrovni. Tato drilová cvičení bychom měli zařazovat vždy na pár minut v tréninku, a to cca na 15-20 minut, poté se děti nedokáží více soustředit.

V kategorii U9 bychom měli zmínit, že vedení míče nohou dál od obránce je výhodou, ale není možné si myslet, že to všichni začnou hned používat ve hře, ale je důležité se tím zabývat, ukazovat a ptát se na jejich názor v konkrétní situacích, které se trénují ve cvičení. Proto ve starší přípravce navazujeme na předchozí, ale již očekávané krytí míče při jeho vedení i když samozřejmě s chybami. (Plachý a Procházka, 2014)

Další dovednost, kterou můžeme přidat u vedení míče je:

- Couvání s rolováním podrážkou jednou nohou
- Střídání oběma nohama
- Kombinace vedení míče s kličkami a změnami směru
- Střídání rytmických a arytmiických slalomů

U zdokonalování kliček můžeme následujícími způsoby ve cvičeních a hrách individualizovat nároky na provedení:

- Provedení kličky ve vyšší rychlosti
- Na menším prostoru
- Zvládnou kličku druhou nohou
- Větší odpor trenéra či obránce
- Kombinování kliček
- Náznak souvislosti, kterou kličku, v jaké situaci a prostoru použít
(Plachý a Procházka, 2014)

Přihrávka

K přihrávání používáme převážně drilová cvičení a poziční hry. Zhruba na přelomu U9/U10 přichází tzv. přihrávka do prostoru před nabíhajícího hráče a s tím je vhodné začít ukazovat výhodu průnikové přihrávky mezi obránci, za které zabíhá útočník.

Přihrávku do prostoru učíme na plno, i přestože se ve hře nebude úplně dařit její provedení. Průnikové přihrávky přichází samovolně. (Plachý a Procházka, 2014)

U přihrávek je důležité, aby míč byl zasažen do středu míče vnitřní stranou nohy, tedy „placírkou“ (Kinderley, 2015). Votík (2005) popsal techniku úderu do míče tímto způsobem:

- Rozběh – přímo k míči
- Došlap stejné nohy – vedle míče na jeho úrovni
- Nápřah – zášvih se současným pokrčením v koleni a vytočením ven
- Švih – kolmo k míči zpevněnou nohou
- Úder – chodidlo je vytočeno ven a noha je lehce pokrčena v kolenním kloubu
- Doprovodný pohyb

Hlavičkování

Hlavičkování je velice náročná dovednost, protože děti se míče spíš bojí, než aby záměrně udeřily míč. Pokud se míče nebojí, tak nedokáží cíleně míč odehrát tam, kam chtějí. Proto by cvičení měla mít formu zábavy či zpestření mezi jednotlivými cvičeními. Hlavičkovat by určitě měly případně i odlehčenými míči (Plachý a Procházka, 2014). Pokud se v tréninkové jednotce objeví nácvik, měl by se dodržovat jasný postup a technika.

- Hráč změni směr letu míče po nadhození trenérem nebo spoluhráčem ze strany
- Po přihrávce vzduchem hráč dokáže usměrnit míč ve výskoku směrem do branky
- Soutěžové chování v hlavičkovém souboji

2.6. Hodnocení herního výkonu

Podle Fajfera (2005), existuje velké množství diagnostických metod (technik, postupů). Podle charakteristického znaku získávání údajů rozlišujeme: pozorování, pozorování doplněné záznamem, posuzování, testování, experiment, dotazovací techniky, dotazník, anamnézu, ústní zkoušku atd. Výsledky šetření jsou diagnostické údaje buď ve formě slovních výpovědí či objektivně pozorovatelné a měřitelné údaje, jež slouží jako indikátory, podle nichž se diagnostický jev hodnotí. Jsou vyjadřovány jednak kvalitativně, i kvantitativně.

Dále Fajfer (2005) upozorňuje na uvědomění si skutečnosti, že problematika hodnocení herního výkonu družstva a jedince ve sportovních hrách, tedy i ve fotbalu, je velice problematická a obtížná. v současném stavu není možné, aby trenér sám prováděl a využíval všechny diagnostické postupy. Důležitá je však informovanost o různých možnostech a podle potřeb a podmínek spolupráce s širším odborným týmem. Praktický význam diagnostiky je patrný v tom, že se hráči dozvídají, jak jsou hodnoceni, nebo co se od nich očekává. Hodnocení má také význam pro trenéra, který má charakter kontroly hráče a jeho činnosti.

Obecně se doporučuje vycházet z tzv. „vztahové analýzy“ trénink – výkon (zápas), přičemž výkon hráče nezáleží jen na tréninkovém zatížení, ale také na jeho vnitřním stavu (celkový aktuální stav trénovanosti). Na tento vztah (trénink – výkon) je třeba orientovat činnost subsystému diagnostického (pozorujeme, měříme, testujeme), informačního (vyhodnocujeme získané výsledky) a rozhodujícího (rozhodneme se pro další postup směrem k tréninku) a utkání. (Blahuš, 1996)

Bedřich (2006), uvádí, že při snaze o identifikaci určitého směru ve vývoji fotbalu vstupuje do popředí diagnostika výkonnosti a systematické uspořádání poznatků. Ve vztahu ke hře to znamená, že se zkoumá a systematizuje struktura herního výkonu. Ze soutěžení je dán přirozený požadavek hodnocení sportovních výkonů. Herní výkon lze v podstatě hodnotit na dvou úrovních. Prvním je absolutní hodnocení, které se orientuje na masový stav, resp. na stav v jednotlivých teritoriálních jednotkách (světadíl, země, kraj, okres apod.) nebo dále podle věkové skupiny, pohlaví atd. Druhým je relativní hodnocení, které se vztahuje k individuálním možnostem a jeho význam spočívá především v tom, že je základem motivace k dalšímu zlepšování (Choutka, 1981). Abychom hodnotili herní výkon ve fotbale, je nutné definovat si tento pojem pro potřeby hodnocení. Teorie sportovních her rozlišuje dva pojmy individuální herní výkon (IHV), vztahující se k jednotlivci a týmový herní výkon (THV), vztahující se k týmu. (Dobry, 1988)

Speciální technologie zaznamenávají a analyzují:

1. Hráče / rozhodčí

- průměrná a maximální rychlost pohybu
- počet kilometrů (chůze, klus, běh, sprint / celkem i po minutách
- místa pohybu hráče

2. Míč

- průměrná a nejvyšší rychlost
- místa, kde se míč nejčastěji nacházel

3. Tým

- četnost míst pohybu jednotlivých hráčů (obránci, záložníci, útočníci)

Bedřich (2006) uvádí, že objektivní určení struktury herního výkonu předpokládá spolupráci teorie, praxe a výzkumu. Kromě toho vyžaduje odhalení pro výkonnost relevantních (podstatných, rozhodujících) znaků a stanovení míry vlivu identifikovaných znaků.

Pro sledování a hodnocení herního výkonu používáme níže uvedené metody:

- Pozorování* – znamená záměrné, plánovité sledování hry, hráčů a jejich činností. Tato metoda je většinou spojena a kombinována s písemným, grafickým (prostorové vztahy, herní situace, kombinace atd.), zvukovým (diktafon), obrazovým (video – umožňující sledování herních činností jednotlivce a jejich účelnost) záznamem. Videozáznam lze využít mj. k odborné analýze, propagaci, výchově aj. Obsahem metody, vzhledem k cílům pozorování bývá obvykle:
 - celková aktivita hráče (hráčů),
 - četnost a úspěšnost v herních činnostech,
 - řešení herních situací jednotlivcem, v bloku, týmem (hlavně v kritických momentech průběhu a vývoje utkání),
 - plnění stanovených cílů trenérem v konkrétním taktickém záměru
 - chování hráče (morálně – volní vlastnosti)
 - hráčské osobnosti (přednosti, nedostatky aj.)
- Expertíza* – je kvalifikované posouzení činností hráče (hráčů), jejíž objektivita roste s počtem expertů z dané oblasti, kteří hodnotí předem vybraná kritéria (např. bodovou škálou).
- Kombinované (multilaterální) hodnocení* – spojení expertízy a hodnocení všech hráčů, přičemž každý hráč hodnotí každého včetně sebe sama. Ke konkretizaci hledaných znaků a jejich charakteristice (jako složek výkonnosti) lze přistoupit na základě poznatků, zkušeností, dovedností a vědomostí fotbalových odborníků.

Pomocí testů, dotazníků, kontrolních měření či jiných hodnotících systémů můžeme získat informace o úrovni jednotlivých stránek celkové výkonnosti hráče. Výsledky

výzkumů z pohledu výkonu ve hře mají často pouze dílčí, případně informativní charakter. Teprve komplexní pohled na všechny výsledky testů a dalších vyšetření a hodnocení výkonu hráče ve hře nebo v tréninku se srovnáním výkonu družstva může vést k zodpovědnému zásahu do tréninku a do utkání. Hodnocení herního výkonu nejsou jen kontrolním, nýbrž z části i tréninkovým, ale především motivačním prostředkem. (Fajfer, 2005)

2.6.1 Hodnocení individuálního herního výkonu

Jestliže chceme získat více informací o struktuře a fungování hry, používáme systematický přístup k diskuzi o modelování kolektivních sportů. Ve strukturách fotbalového zápasu byla dříve hra považována za celkový projev týmu, proto se také analyzoval jenom týmový herní výkon. Dnes se více zaměřujeme na jednotlivce jako na základní jednotku v týmu. (Ali & Farraly, 1990)

Velenský a Kargera (1999) v literatuře uvádí, že se hráči napohled projevují pouze jejich kvalitou a množstvím prováděných činností. Podle toho jsou také většinou posuzováni a hodnoceni, což někdy vede, především u diváků a všeobecně u laické veřejnosti, ke zjednodušenému chápání výkonu.

Podle Hendla (2004), získáme údaje pro hodnocení herního výkonu pomocí záznamu o utkání, a to nejčastěji v podobě:

- statického záznamu,
- grafického záznamu,
- videozáznamu.

Dále, podle Hendla (2004) platí, že v případě objektivních metod se převážně přistupuje k hodnocení výkonu na základě zcela objektivně zjištěné kvantity a kvality daných složek přímo v utkání. Tento typ hodnocení vychází z pozorování a analýzy činnosti hráčů při utkání. Validita a spolehlivost těchto postupů objektivního hodnocení je předurčuje k použití vyspělých družstev ve vrcholovém fotbale. v takovémto případě postupu je výkon hráče rozložen na jednotlivé složky, nejčastěji na herní činnosti jednotlivce, které v průběhu utkání sledujeme. Statistickou analýzu těchto složek provádíme podle předem stanovené metodiky.

Hodnocení kvality jednotlivých složek se sice uskutečňuje subjektivním posouzením, ale zařazením do předem jasně definovaných, kvalitativních stupňů s přesně stanoveným koeficientem významnosti nám dává možnost objektivního hodnocení.

Hlavní a nejobjektivnější využití v hodnocení technicko – taktické stránky individuálního herního výkonu mají videozáznamy, které z analytického hlediska poskytují mnoho informací:

- rozbor taktiky,
- rozhodování při volbě vhodné herní činnosti,
- rozbor techniky,
- provedení herní činnosti,
- údaje o četnosti a efektivitě určitých herních situací,
- rozbor pohybu po hřišti.

Jednotlivé části individuálního herního výkonu, které jsou považovány za subsystemy týmového herního výkonu. Vzájemným vztahem mezi jednotlivými subsystemy IHV a jejich samostatnými vlastnostmi je tvořen systém týmového herního výkonu. Nemůžeme se tedy dívat na THV jako na prostý součet jednotlivých IHV, jak k tomu občas trenéři v praxi inklinují. Je nutný pohled nejen na kvantitu v jednotlivých IHV, ale zejména na kvalitu jednotlivých a vztahů mezi danými prvky a jejich vnitřních vlastností). (Buzek et al., 2007)

2.7. Současný stav poznání

Joo a Seo (2016) se ve své studii zaměřili na porovnání výkonnostních faktorů u mládeže podle jejich pozici. Testováno bylo celkem 101 středoškolských fotbalistů, kteří byli rozděleni na pozici brankáře ($n = 7$) s věkovým průměrem 16.0 ± 1.6 , obránce ($n = 37$) s věkovým průměrem 16.1 ± 1.3 , záložníka ($n = 39$) s věkovým průměrem 15.8 ± 1.3 a útočníka ($n = 18$) s věkovým průměrem 15.8 ± 1.4 . Všechny subjekty byly podrobeny Wingate testu pro zjištění anaerobní kapacity, testu člunkového běhu pro zjištění aerobní kapacity a testům přihrávky, kopu, driblingu a střelby pro zjištění fotbalových dovedností. Nebyl zjištěn žádný významný rozdíl v aerobní kapacitě v závislosti na pozici. Nicméně anaerobní kapacita byla významně vyšší u obránců než u záložníků a fotbalové dovednosti byly na podobné úrovni u všech hráčů, kromě testu driblingu, kde brankáři zaznamenali vyšší hodnoty oproti hráčům na ostatních pozicích. Jedním z důvodů, proč brankáři byli horší v technickém testu vedení míče slalomem na

čas může být i to, že byli významně vyšší a těžší v porovnání se všemi ostatními hráči. Autoři práce naznačují důležitost individualizace tréninkového obsahu s ohledem na zjištěné nedostatky v jednotlivých oblastech herního výkonu mladých hráčů. Ze studie taktéž vyplývá, že mladí hráči by se měli zaměřit na osvojení zejména techniky dovedností, a to na nejvyšší úrovni, zatímco trénink dospělých je třeba zaměřit na fyzickou i technickou zdatnost.

Huijgen a kol. (2010) ve své studii posuzovali vývoj a určité základní mechanismy sprintu a driblingu potřebné k tomu, aby se v mládežnickém fotbale soutěžilo na nejvyšší úrovni. Talentovaní fotbalisté ve věku 12–19 let ($n = 267$) byli každoročně měřeni v dlouhodobé studii trvající 7 let, jejímž výsledkem bylo 519 měření. Byly hodnoceny dva terénní testy, člunkový běh s vedením míče a slalomový běh s vedením míče. Byly zaznamenány antropometrické charakteristiky, roky fotbalových zkušeností a doba tréninku. Dlouhodobá data byla analyzována pomocí víceúrovňového modelu. Při srovnání dvou výchozích testů byly pozorovány nízké korelace (sprint: $r = 0,49$; driblování: $r = 0,22$), což znamená, že každý test měří odlišné vlastnosti (zrychlení vs. hbitost). Mezi driblingem a sprintem byly v každém testu zjištěny nízké až střední korelace (člunkový běh s vedením míče: $r = 0,54$; slalomový běh s vedením míče: $r = 0,38$). Driblování i sprint se s věkem zlepšovaly, zejména od 12 do 14 let, ale tempo vývoje bylo jiné. Od 14 do 16 let se sprint rychle zlepšil oproti driblingu; to bylo patrné zejména na slalomovém sprintu a testu driblingu. Naproti tomu po 16 letech došlo k výraznému zlepšení v driblingu oproti sprintování, které se téměř nezlepšilo. Autoři zlepšení od 14 do 16 let vysvětlují, že mezi těmito roky dochází v pubertě k maximálnímu vzrůstu výšky což naznačuje, že hráči zlepšují svoji rychlost během a těsně po dosažení vrcholu výšky. Dribling se nezlepšuje, protože je narušená pohybová koordinace, ale po ukončení tohoto procesu dochází k biologické zralosti, která ovlivňuje technické dovednosti. Kromě věku dribling ovlivňují i jiné faktory jako je nízká tělesná hmotnost, hodiny tréninku a hrací pozice.

Coelho a kol. (2014) ve své studii hodnotí vliv věku, kosterní zralost, tělesné výšky a složení, trénink a herní pozice na rozvoj obratnosti a rychlosti driblingu u mladých fotbalistů (10-18 let) sledovaných dlouhodobě. 83 hráčů [obránci ($n=35$), záložníci ($n=27$), útočníci ($n=21$)] bylo sledováno každoročně po dobu 5 let (průměr: 4,4 pozorování na hráče). Každoročně byl měřen kosterní věk (SA), postava, tělesná hmotnost, tricepsová a subskapulární kožní řasy, obratnost a rychlost driblingu. Tělesné

složení bylo odhadnuto ze dvou kožních řas. Roční objem tréninku byl odhadnut z týdenních účastnických formulářů vyplněných trenéry. Multiplikační alometrické modely s nejlepší statistickou shodou ukázaly, že statický růst o 1 cm předpovídá zlepšení agility o 1,334 s a rychlosti driblingu o 1,927 s. u hbitosti a rychlosti driblingu byl zjištěn významný nezávislý vliv bez tukové hmoty a ročního objemu tréninku ($P < 0,05$). Předpokládaná hbitost (od 12 do 18 let SA) a rychlost driblingu (od 13 do 18 let SA) se mezi hráči významně lišily podle herních pozic (záložníci > útočníci > obránci). Předkládané výsledky poskytují vývojové modely pro interpretaci intra a interindividuální variability agility a rychlosti driblingu u mladých fotbalistů v průběhu dospívání a mohou poskytnout rámec pro trenéry a kouče při vývoji a hodnocení individualizovaných tréninkových zápisů.

V této dlouhodobé smíšené studii Saward a kol. (2019) zkoumali vývoj zápasových dovedností u elitních mužských fotbalistů (ve věku 11–18 let), přičemž byl zohledňován vliv stavu hry, stavu dospělosti a hráčské pozice. Během dvou sezón bylo hodnoceno 126 elitních mužských mládežnických fotbalistů v 1–10 soutěžních zápasech (401 hráčských zápasů). u každého zápasu byly akce každého hráče na míč zaznamenány pomocí systémového hodnocení. Sledovanými dovednostmi v zápase byly četnost úspěšných přihrávek, střel na bránu, driblíků, centrů, odkopnutí a zákroků/bloků/zachycení. K modelování vývoje hráčů byla použita víceúrovňová Poissonova analýza s ohledem na jednotlivé zápasové dovednosti. Modelování odhalilo významné ($p < 0,05$) změny ve frekvenci několika zápasových dovedností v závislosti na věku. To znamená, že počet driblingu se zvýšil, snížil se počet střel na bránu, křížných přihrávek a zákroků/bloků/zachycení, zatímco změny v úspěšných přihrávkách byly specifické pro danou pozici. Hráči, kteří byli ponecháni v akademii provedli více driblíků ve srovnání s propuštěnými hráči ($p < 0,05$) (např. ponechaný vs. propuštěný 18letý středový útočník = 4,1 vs. 2,0 driblování za hodinu) a ponechaní obránci prováděli více zákroků/bloků/zachycení než propuštění obránci ($p < 0,05$) (např. ponechaný vs. propuštěný 18letý, včasný zralý střední obránce = 12,5 vs. 10,2 zákroků/bloků/zachycení za hodinu) Navíc ve srovnání s včasně zrajícími hráči provedli dříve zrající hráči více zákroků/bloků/překážek ($p < 0,05$) (např. včasně zrající vs. včasně zrající ponechaný 18letý střední obránce = 12,5 vs. 15,2 zákroků/bloků/překážek za hodinu). Herní pozice ovlivnila všechny zápasové dovednosti ($p < 0,05$). Zde prezentované vývojové profily zápasových dovedností

mohou odborníkům pomoci při identifikaci a rozvoji talentovaných fotbalistů v širokém věkovém rozpětí, přičemž je třeba zohlednit vliv stavu zralosti a herní pozice.

Archer a kol. (2016) zkoumali rozdíl mezi 22 chlapci ve věku 3-5 let vybranými do skupiny pokročilých a nepokročilých v anglickém komunitním programu profesionálního klubu. Čas na dokončení 15metrového přímočarého sprintu a 15m cik-cak testu hbitosti, s míčem a bez míče, bylo použito k posouzení technických dovedností a pohybových schopností dětí. Věk a tělesná hmotnost obou skupin byly stejné, zatímco výška byla větší a BMI nižší u vybrané skupiny ($p < 0,01$). Přimočaré časy sprintu bez míče a s míčem činily $3,98 \pm 0,35$ s a $4,44 \pm 0,36$ s respektive pro zvolený a odpovídající čas byly $4,64 \pm 1,04$ s a $11,2 \pm 5,37$ s pro nevybrané ($p < 0,01$, ES 0,8, 1,8). Podobné výsledky byly zjištěny i při zahrnutí změny pohybu, a to jak s míčem i bez něj. Model výběru ukázal, že výkon v testu hbitosti s míčem a výškou měl největší rozdílnou sílu a vysvětlil 95,5 % rozptyl mezi skupinami. Vybraní hráči dosahovali výrazně lepších výsledků v testech, kdy bylo vyžadováno kontrola míče. Tato zjištění naznačují, že technická zdatnost a fyzické rozdíly mohou ovlivňovat týmovou výběr týmu u tří až pětiletých dětí.

Kelly a kol. (2020) ve své studii uvádí, že technické schopnosti jsou považovány za základní předpoklad pro dosažení statusu profesionálního hráče ve fotbale. Proto cílem jejich studie bylo prozkoumat technické schopnosti a dovednostní chování jako faktory přispívající k hodnocení potenciálu trenérů v anglické fotbalové akademii. Studie se zúčastnilo 98 hráčů akademie (Foundation Development Phase [FDP] od 9 až 11 let $n = 40$; Youth Development Phase [YDP] a hráči od 12 až 16 let $n = 58$). K měření technických schopností byly použity čtyři fotbalově specifické technické testy, zatímco k měření dovednostního chování bylo sledováno osm statistik analýzy zápasů ze soutěžních utkání v průběhu celé sezóny. Prostřednictvím trenérského hodnocení byla použita klasifikace "vyššího potenciálu" (horní třetina) a "nižšího potenciálu" (dolní třetina). v rámci FDP dosahovali hráči s vyšším potenciálem významně lepších výsledků ($P < 0,05$) v testu přihrávky vzduchem, spolu s větší spolehlivostí v držení míče, dokončení přihrávky a v celkovém počtu doteků u statistik analýzy zápasů. v rámci YDP dosáhli hráči s vyšším potenciálem významně lepších výsledků ($P < 0,05$) ve všech čtyřech technických testech a zároveň větší spolehlivosti v držení míče, dokončení driblingu a celkovém počtu doteků pro statistiku analýzy zápasu. Výsledky

naznačují, že technické testy specifické pro fotbal a chování založené na dovednostech "v držení" mohou poskytovat rozdílné nástroje, které odpovídají vnímanému potenciálu.

Russell a kol. (2011) ve svém výzkumu zkoumali vliv únavy (cvičení) na herní výkon. Podmínky pro herní výkon byly napodobeny včetně vybraných sledovaných parametrů jako je zakončení, přihrávání a vedení míče. u testů se hodnotila především přesnost, úspěšnost a rychlost střelby během video analýzy. v testování docházelo k odebrání krevního vzorku před a po utkání a během každý 15 minut. Přesnost střelby byla po cvičení nižší o $25.5 \pm 4.0\%$ a přesnost přihrávek byla nižší $7.8 \pm 4.3\%$ v posledních 15 minutách. Rychlost střelby a přihrávek byla nižší během druhého poločasu (střelba: $17.3 \pm 0.3 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$ vs $16.6 \pm 0.3 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$, $P = 0.012$; přihrávání: $13.0 \pm 0.5 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$ vs $12.2 \pm 0.5 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$, $P = 0.039$). Vedení míče nezaznamenalo zásadní změny.

Jura (2012) ve své diplomové práci zaměřil na srovnání herních činností jednotlivce v utkání a tréninkovém procesu. Podle jeho očekávání zjistil, že nejhorší čísla zaznamenali obránci. Výsledky testové baterie hodnotil jako podprůměrné, a to z důvodu, že přihrávka měla nejvyšší váhu v hodnocení. Hlavní nedostatek přisuzuje nízké kvalitě přihrávky při zakládání útoku pod tlakem. Co se týče záložníků, zde vyšli výsledky slabě nadprůměrem. Autor sám očekával lepší výsledky, a to z důvodu, že hráči měli být tzv. tvůrci hry. Hlavní příčinou je nízké sebevědomí v psychicky vypjatých situacích, což se nejvíce projevilo proti silnějšímu soupeři. Nejlepší hodnocení zaznamenali útočníci, kteří v testové baterii získali neprůměrné hodnocení.

Kuta (2020) v diplomové práci zaměřené na hodnocení individuálního herního výkonu ve fotbale u hráčů kategorie U10 zjistil, že přihrávka na obrané polovině má výrazně vyšší úspěšnost než na útočné polovině. Tento fakt zdůvodňuje, že na útočné polovině dochází k více riskantním přihrávkám a hráči jsou pod vyšším tlakem. u dovednosti obcházení bylo zjištěno, že úspěšnost na obrané a útočné polovině se nikterak neliší. u těchto dvou dovedností došlo ke srovnání mezi sebou a byla zjištěna významně vyšší úspěšnost přihrávky v porovnáním s obcházením.

3. Cíle, hypotézy, úkoly

3.1 Cíle

Cílem práce je zjistit četnost a úspěšnost vybraných herních činností jednotlivce (obcházení soupeře, přihrávka a střelba) v soutěžních utkáních v kategorii starší přípravky ve fotbale.

3.2 Hypotézy

Všechny níže uvedené hypotézy se vztahují k průměrným hodnotám všech sledovaných týmů. Významný rozdíl byl interpretován jako rozdíl větší jak 15 %.

H1: Předpokládáme, že přihrávka bude mít významně vyšší úspěšnost z více dotyků v porovnání s přihrávkou z prvního dotyku.

H2: Předpokládáme, že obcházení soupeře bude mít významně vyšší četnost na útočné polovině v porovnání s obrannou polovinou.

H3: Předpokládáme, že zakončení bude mít vyšší četnost uvnitř pokutového území v porovnání se zakončením mimo pokutové území

H4: Předpokládáme, že obcházení soupeře bude významně častěji realizováno v čelném postavení v porovnání s ostatními kategoriemi obcházení.

3.3 Úkoly

Aby naše práce mohla splnit požadované cíle, bylo potřeba vymezit si následující úkoly.

- Zjistit aktuální stav řešené oblasti u nás i v zahraničí pomocí dostupné literatury.
- Stanovení výzkumného problému a cíle práce
- Vymezit způsob a výběr výzkumu sledování.
- Výběr vhodné věkové kategorie
- Zajištění videí pro analýzu vybraných dovedností
- Zajištění kvalifikovaných osob v době analýzy.
- Určení si hledaných cílů – výběr herních činností
- Sestrojení záznamového archu sledovaných ukazatelů
- Analýza dat a následné přenesení číselných hodnot do tabulek a grafů
- Závěrečné hodnocení výsledků

4. Metodika práce

4.1. Charakteristika výzkumného souboru

Do analyzovaného souboru byla zařazena kategorie hráčů U10 (v době sledování věk hráčů 10-11 let). Sledovaný výzkumný soubor je ze sportovního klubu, hrajícího tuzemskou nejvyšší soutěže dospělých hráčů a pravidelně hraje evropské poháry. Pro potřeby této práce se analyzovala 4 mistrovská utkání, které jsme měli k dispozici z videozáznamu. Každé utkání se odehrálo 3x17 minut s počtem 6 hráčů a 1 brankáře Zápasů, které byly analyzovány odehráli hráči proti nejlepším týmům v jejich věkové kategorii. Jednotlivá utkání byla nahrána jednou kamerou z výšky cca 4-6 metrů z prostředka hřiště, přičemž kamera sledoval těžiště hry s použitím zoomu.

4.2. Metody sběru dat

Jako metodu sběru dat jsem použil nepřímé pozorování, kdy jsem obdržel předem natočená videa od vybraného sportovního klubu. Negativním faktorem natočených videí je fakt, že kamera nezachytí objektivem celé hřiště, což má za následek to, že některé situace mohou ze záznamu uniknout a nejsou tak do analýzy započítány. Dle Reichela (2009) se dá vědecké pozorování na rozdíl od "laického" pozorování definovat jako „technika sběru informací založená na zaměřeném, systematickém a organizovaném sledování aspektů, fenoménů, které jsou předmětem zkoumání“. v každém zápase jsem sledoval a hodnotil četnost úspěšných, neúspěšných pokusů a celkovou procentuální úspěšnost přihrávky, obcházení a zakončení.

4.3. Definice sledovaných proměnných

Pro kompletní analýzu vybraných ukazatelů v utkání je nutné níže definovat kategorie jednotlivých kritérií herních činností.

Přihrávka

Tuto dovednost jsem zahrnoval jakoukoliv přihrávku či rozehrávku ať už ze hry nebo po jejím přerušení mimo autového vhazování. Hození autů je v této kategorii nová dovednost, kterou jedinci nemají tolik naučenou. To by mohlo negativně ovlivnit výsledky pozorování. Přihrávka byla hodnocena jako úspěšná či neúspěšná.

Úspěšná přihrávka – přihrávka najde svého adresáta, nebo je přihrávka do prostoru, kam si spoluhráč nabíhá a získá míč. Následná ztráta míče již neovlivňuje úspěšnost

přihrávky. Neúspěšná přihrávka – přihrávka není spoluhráčem obdržena – je zblokována, nepřesná, získá ji soupeř. Následný zisk míče již neovlivňuje neúspěšnost přihrávky.

Sledovaná kritéria přihrávky

Kritérium 1 počet dotyků:

- Z prvního doteku
- Z více doteků (2 a více dotyků)

Kritérium 2 směr přihrávky

- Na volného hráče (hráč nemá kolem sebe obránce)
- Na obsazeného hráče (útočník obsazený obráncem)
- Do prostoru

Kritérium 3 druh přihrávky

- Průniková (přihrávka mezi obranou řadou na nabíhajícího útočníka)
- Přihraj a pojď' (po přihrávce následuje běh do volného prostoru pro obdržení přihrávky)

Kritérium 4 výška přihrávky

- Po zemi
- Středně vysoká (do výšky hrudníku)
- Vysoká (od hrudníku, výš)

Obcházení soupeře

Dovednost kdy se hráč sám pokusí o přechod přes soupeře jsme rozdělili do kategorie „úspěšné neboli obešel soupeře“, „neúspěšné, ale neztratil míč“ a „neúspěšné neboli ztratil míč“.

Úspěšné

- Hráč s míčem záměrně přešel přes soupeře, bez toho, aby mu soupeř odebral míč a mohl tak pokračovat v útoku
- Hráč s míčem při obcházení byl faulován, ale ze situace bylo očividné, že soupeře překoná

Neúspěšné, ale neztratil míč

- Hráč s míčem se pokusil o záměrný přechod přes soupeře, který se nezdařil, ale mohl pokračovat s míčem v útočné fázi hry
- Hráč s míčem nepřešel přes obránce v plánovaném směru, míč neztratil, ale byl nucen změnit směr vedení míče, nebo volil přihrávku zpět.
- Hráči s míčem byl při obcházení soupeřem vypíchnut míč mimo hrací plochu
- Hráč s míčem byl při obcházení faulován, ale ze situace nebylo očividné, že hráč s míčem soupeře překoná

Neúspěšné

- Hráč během obcházení soupeře o míč přišel (míč získal soupeř, míč přešel mimo hrací plochu a získal ho soupeř, útočník fauloval)

Sledovaná kritéria obcházení

Kritérium 1 prostor, kde došlo k obcházení

- Obraná polovina
- Útočná polovina

Kritérium 2 směr obcházení

- Čelní (obránce stojí čelem k útočníkovi)
- Boční (obránce a útočník svádí souboj rameno na rameno)
- Zády (útočník stojí zády k obránci)

Kritérium 3 způsob obcházení

- Klamavý pohyb (naznačení pohybu tělem do pravé/levé strany a následné vyvedení míče na druhou stranu)
- Změna směru (hráč běží do prava, zasekne míč nohou a vyvede do jiného směru)
- Změna rychlosti (hráč zpomalí při driblinku a opětovně zrychlí)

Kritérium 4 rychlost provedení

- Ve stoje
- V mírném pohybu
- V rychlosti

Kritérium 5 počet obránců

- 1v1 (útočník vs obránce)
- 1v2 (útočník vs 2 obránci)
- 1v3 (útočník vs 3 obránci)

Zakončení

V této dovednosti bylo zahrnuto, zda zakončení bylo úspěšné či neúspěšné, kolik bylo zapotřebí dotyků s míčem, z jaké vzdálenosti byla střela provedena, jakou částí těla bylo zakončeno a po jaké předchozí situaci došlo ke střele.

Úspěšné zakončení jsem definoval, jako jakékoliv zakončení na bránu, které skončilo brankou, nebo brankář střelu chytil, popřípadě vyrazil.

Neúspěšné zakončení jsem definoval, jako jakékoliv zakončení, které bylo zblokováno soupeřem ve hře, nebo bylo zakončeno mimo bránu.

Kritérium 1 počet dotyků

- Z 1. dotyku
- Z 2. dotyku
- Ze 3. a více dotyků

Kritérium 2 vzdálenost

- Z pokutového území (5,5metru a méně)
- Mimo pokutové území (více jak 5,5 metru)

Kritérium 3 způsob zakončení

- Nohou
- Hlavou

Kritérium 4 činnost před zakončením

- Po kličce
- Po vedení míče
- Z místa (přímí kop, odražený míč po předchozím zakončením)
- Po centru
- Po přihrávce

4.4. Analýza dat

Získané hodnoty byly zaznamenány do předem připravených záznamových archů v programu Microsoft Office Excel. v tomto programu byly dále vypočteny základní statistické údaje, jako je procentuální úspěšnost, aritmetický průměr a četnost u všech herních činností, respektive sledovaných kritérií.

5. Výsledky

5.1. Utkání 1: SK Slavia Praha vs AC Sparta Praha

Tabulka 2: Utkání 1 - Obcházení soupeře na obranné polovině

Obcházení soupeře – obranná polovina						
	Ú	N (udržel)	N	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení						
Čelní	8	3	2	13	61,5 %	84,6 %
Boční	9	4	3	16	56,3 %	81,3 %
Zády	3	3	4	10	30,0 %	60,0 %
Celkem	20	10	9	39	51,3 %	74,9 %
Způsob obcházení						
Klamavý pohyb	6	4	0	10	60,0 %	100,0 %
Změna směru	11	5	6	22	50,0 %	72,7 %
Změna rychlosti	3	1	3	7	42,9 %	57,1 %
Rychlost provedení						
Ve stoje	4	6	3	13	30,8 %	76,9 %
V mírném pohybu	12	2	5	19	63,2 %	73,7 %
V rychlosti	4	2	1	7	57,1 %	85,7 %
Počet obránců						
1v1	17	7	6	30	56,7 %	80,0 %
1v2	3	3	3	9	33,3 %	66,7 %
1v3 a více	0	0	0	0	0,0 %	0,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N(udržel) – neúspěšné, ale udržel míč; N – neúspěšné, ztráta míče; % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 2 zobrazuje četnost obcházení na obranné polovině. Celkem bylo provedeno 39 pokusů s úspěšností 51,3 % a celkovou úspěšností 77 %. Nejvíce proběhlo pokusů v bočním postavení celkem 16 s 56,3 % úspěšností a celkovou úspěšností 81,3 %. Čelní postavení bylo zaznamenáno 13x s úspěšností 61,5 % a celkovou úspěšností 84,6 %. Nejméně pak bylo provedeno obcházení zády s počtem 10 pokusů, úspěšností 30 % a celkovou úspěšností 60 %. Nejčastější způsob obcházení byla změna směru, a to celkem 22x s úspěšností 50 % a celkovou úspěšností 72,7 %. Klamavý pohyb byl zaznamenán celkem 10x s 60 % úspěšností a celkovou 100 % úspěšností. Nejméně provedení měla změna rychlosti celkem 7x s úspěšností 42,9 % a celkovou úspěšností 57,1 %. Obcházení bylo nejčastěji v mírném pohybu celkem 19x se 62,2 % úspěšností a celkovou úspěšností 73,7 %. Nejméně bylo provedeno v rychlosti, a to 7x s 57,1 % úspěšností a 85,7 % úspěšností. Nejčastěji bylo provedeno 1v1 celkem 30x s 56,7 % úspěšností a celkovou 80 % úspěšností. 1v2 bylo provedeno 9x a 1v3 se neobjevilo ani jednou.

Tabulka 3: Utkání 1 - Obcházení soupeře na útočné polovině

Obcházení soupeře – útočná polovina						
	Ú	N (udržel)	N	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení						
Čelní	14	4	7	25	56,0 %	72,0 %
Boční	4	4	7	15	26,7 %	53,3 %
Zády	1	0	0	1	100,0 %	100,0 %
Celkem	19	8	14	41	46,3 %	65,9 %
Způsob obcházení						
Klamavý pohyb	10	4	4	18	55,6 %	77,8 %
Změna směru	7	2	3	12	58,3 %	75,0 %
Změna rychlosti	2	2	7	11	18,2 %	36,4 %
Rychlost provedení						
Ve stoje	3	1	0	4	75,0 %	100,0 %
V mírném pohybu	9	2	4	15	60,0 %	73,3 %
V rychlosti	7	5	10	22	31,8 %	54,5 %
Počet obránců						
1v1	18	6	12	36	50,0 %	66,7 %
1v2	1	1	2	4	25,0 %	50,0 %
1v3 a více	0	1	0	1	0,0 %	100,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N(udržel) – neúspěšné, ale udržel míč; N – neúspěšné, ztráta míče; % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 3 zobrazuje četnost obcházení na útočné polovině. Celkem bylo provedeno 41 pokusů s úspěšností 46,3 % a celkovou úspěšností 65,9 %. Nejvíce proběhlo pokusů v čelním postavení celkem 25x s 56 % úspěšností a celkovou úspěšností 72 %. Boční postavení bylo zaznamenáno 15x s úspěšností 26,7 % a celkovou úspěšností 53,3 %. Obcházení zády bylo provedeno pouze jednou, které bylo úspěšné. Nejčastější způsob obcházení byl klamavý pohyb, a to celkem 18x s úspěšností 55,6 % a celkovou úspěšností 77,8 %. Změna směru byla zaznamenán celkem 12x s 58,3 % úspěšností a celkovou 75 % úspěšností. Změna rychlosti byla zaznamenána celkem 7x s úspěšností 18,2 % a celkovou úspěšností 36,4 %. Obcházení bylo prováděno nejčastěji v rychlosti celkem 22x se 31,8 % úspěšností a celkovou úspěšností 54,5 %. v mírném pohybu bylo zaznamenáno 15 pokusů se 60 % úspěšností a celkovou 73,3 % úspěšností. Nejméně pokusů bylo provedeno ve stoji, a to 4x se 75 % úspěšností a celková úspěšnost byla 100 %. Nejčastěji bylo provedeno 1v1 celkem 36x s 50 % úspěšností a celkovou 66,7 % úspěšností. 1v2 bylo provedeno 4x a 1v3 bylo zaznamenáno pouze jednou, avšak neúspěšné, ale udržel.

Tabulka 4: Utkání 1 - Přihrávky

Přihrávka				
	Ú	N	Celkem	% Ú
Počet dotyků				
Z 1. dotyku	33	20	53	62,3 %
Z více dotyků	78	21	99	78,8 %
Celkem	111	41	152	73,0 %
Směr přihrávky				
Na volného hráče	86	8	94	91,5 %
Na obsazeného hráče	24	22	46	52,2 %
Do prostoru	1	11	12	8,3 %
Druh přihrávky				
Průniková	14	6	20	70,0 %
Přihraj a pojd'	9	1	10	90,0 %
Výška přihrávky				
Po zemi	102	20	122	83,6 %
Středně vysoká	3	10	13	23,1 %
Vysoká	6	11	17	35,3 %

Legenda: Ú – úspěšné; N – neúspěšné; % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 4 nám ukazuje četnost přihrávky v utkání mezi SK Slavia Praha a AC Sparta Praha. v utkání bylo provedeno celkem 152 přihrávek z toho bylo 73 % úspěšných. Jak je vidět, tak hráči volili spíše přihrávku na víc doteků, která měla 78,8 % úspěšnost, ale i přihrávka z prvního doteku byla úspěšná a to ze 62,3 %. z celkových 152 přihrávek bylo 94 přihrávek hráno na volného hráče, která zaznamenala úspěšnost 91,5 %. Přihrávka na obsazeného hráče byla úspěšná z 52,2 % a nejméně se dařila přihrávka do prostoru, kde úspěšnost byla pouze 8,3 %. Průniková přihrávka se objevila pouze ve 20 případech, přičemž její úspěšnost byla 70 %. Ještě méně přihrávek bylo tzv. přihraj a pojd', která byla provedena pouze 10x, ale její úspěšnost byla 90 %. Poslední, co jsme zaznamenali je přihrávka po zemi, která byla provedena celkem 122x s úspěšností 83,6 %. Středně vysoká přihrávka se příliš nedařila, protože ze 13 pokusů byla úspěšnost 23,1 % a o trochu lépe si vedla vysoká přihrávka, kterou jsme zaznamenali 17x s 35,3 % úspěšností.

Tabulka 5: Utkání 1 – Střelba

Střelba				
	Ú	N	Celkem	% Ú
Počet dotyků				
Z 1. dotyku	13	4	17	76,5 %
Z 2. dotyku	5	4	9	55,6 %
Ze 3. a více dotyků	6	4	10	60,0 %
Celkem	24	12	36	66,7 %
Vzdálenost				
Z pokutového území	13	3	16	81,3 %
Mimo pokutové území	11	9	20	55,0 %
Způsob zakončení				
Nohou	24	11	35	68,6 %
Hlavou	0	1	1	0,0 %
Činnost před zakončením				
Po kličce	1	1	2	50,0 %
Po vedení míče	6	5	11	54,5 %
Z místa	8	1	9	88,9 %
Po centru	2	2	4	50,0 %
Po přihrávce	7	3	10	70,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N – neúspěšné; % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 5 nám značí četnost střelby v utkání mezi SK Slavia Praha a AC Sparta Praha. v utkání bylo zakončení provedeno celkem 36x s úspěšností 66,7 %. Nejvíce byla střela provedena z prvního doteku, a to celkem 17x s 76,5 % úspěšností. Střelba ze dvou dotyků byla zaznamenána 9x s úspěšností 55,6 % a střelba ze tří a více dotyků byla zaznamenána 10x se 60 % úspěšností. Zakončení z pokutového území byla provedena celkem 16x s 81,3 % úspěšností. o trochu více se zakončovalo mimo pokutové území celkem 20x, ale úspěšnost byla pouze 55 %. u způsobu zakončení bylo nejvíce zaznamenáno zakončení nohou, a to celkem 35x s úspěšností 68,6 %. Zakončení hlavou bylo pouze jednou, které však bylo neúspěšné. Nejčastější činností před zakončením bylo vedení míče, které bylo zaznamenáno celkem 11x s úspěšností 54,5 %. Zakončení po přihrávce se objevilo celkem 10x s 70 % úspěšností, z místa bylo zaznamenáno 9x s 88,9 % úspěšností. Oproti tomu zakončení po centru se objevilo pouze 4x s 50 % úspěšností a zakončení po kličce znamenalo nejméně provedení, a to 2x s úspěšností 50 %.

5.2. Utkání 2: AC Sparta Praha vs Bohemians Praha 1905

Tabulka 6: Utkání 2 - Obcházení soupeře na obranné polovině

Obcházení soupeře – obranná polovina						
	Ú	N (udržel)	N	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení						
Čelní	6	3	4	13	46,2 %	69,2 %
Boční	2	2	5	9	22,2 %	44,4 %
Zády	2	1	3	6	33,3 %	50,0 %
Celkem	10	6	12	28	35,7 %	57,1 %
Způsob obcházení						
Klamavý pohyb	5	2	2	9	55,6 %	77,8 %
Změna směru	4	3	6	13	30,8 %	53,8 %
Změna rychlosti	1	1	4	6	16,7 %	33,3 %
Rychlost provedení						
Ve stoje	4	2	2	8	50,0 %	75,0 %
V mírném pohybu	4	3	8	15	26,7 %	46,7 %
V rychlosti	2	1	2	5	40,0 %	60,0 %
Počet obránců						
1v1	9	6	8	23	39,1 %	65,2 %
1v2	1	0	4	5	20,0 %	20,0 %
1v3 a více	0	0	0	0	0,0 %	0,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N(udržel) – neúspěšné, ale udržel míč; N – neúspěšné, ztráta míče; % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 6 zobrazuje četnost obcházení na obranné polovině. Celkem bylo provedeno 28 pokusů s úspěšností 35,7 % a celkovou úspěšností 57,1 %. Nejvíce proběhlo pokusů v čelním postavení celkem 13x se 46,2 % úspěšností a celkovou úspěšností 69,2 %. Boční postavení bylo zaznamenáno 9x s úspěšností 22,2 % a celkovou úspěšností 44,4 %. Nejméně pak bylo provedeno obcházení zády s počtem 6 pokusů, úspěšností 33,3 % a celkovou úspěšností 50 %. Nejčastější způsob obcházení byla změna směru, a to celkem 13x s úspěšností 30,8 % a celkovou úspěšností 53,8 %. Klamavý pohyb byl zaznamenán celkem 9x s 55,6 % úspěšností a celkovou 77,8 % úspěšností. Nejméně provedení měla změna rychlosti celkem 6x s úspěšností 16,7 % a celkovou úspěšností 33,3 %. Obcházení bylo nejčastěji v mírném pohybu celkem 15x se 26,7 % úspěšností a celkovou úspěšností 46,7 %. Nejméně bylo provedeno v rychlosti, a to 5x se 40 % úspěšností a celkovou 60 % úspěšností. Nejčastěji bylo provedeno 1v1 celkem 23x s 39,1 % úspěšností a celkovou 65,2 % úspěšností. 1v2 bylo provedeno 5x s celkovou úspěšností 20 % a 1v3 se neobjevilo ani jednou.

Tabulka 7: Utkání 2 - Obcházení soupeře na útočné polovině

Obcházení soupeře – útočná polovina						
	Ú	N (udržel)	N	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení						
Čelní	12	3	4	19	63,2 %	78,9 %
Boční	9	4	11	24	37,5 %	54,2 %
Zády	1	1	0	2	50,0 %	100,0 %
Celkem	22	8	15	45	48,9 %	66,7 %
Způsob obcházení						
Klamavý pohyb	12	4	6	22	54,5 %	72,7 %
Změna směru	3	2	2	7	42,9 %	71,4 %
Změna rychlosti	7	2	7	16	43,8 %	56,3 %
Rychlost provedení						
Ve stoje	5	3	3	11	45,5 %	72,7 %
V mírném pohybu	10	2	9	21	47,6 %	57,1 %
V rychlosti	7	3	3	13	53,8 %	76,9 %
Počet obránců						
1v1	19	7	10	36	52,8 %	72,2 %
1v2	2	1	5	8	25,0 %	37,5 %
1v3 a více	1	0	0	1	100,0 %	100,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N(udržel) – neúspěšné, ale udržel míč; N – neúspěšné, ztráta míče; % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 7 zobrazuje četnost obcházení na útočné polovině. Celkem bylo provedeno 45 pokusů s úspěšností 48,9 % a celkovou úspěšností 66,7 %. Nejvíce proběhlo pokusů v bočním postavení celkem 24x s 37,5 % úspěšností a celkovou úspěšností 54,2 %. Čelní postavení bylo zaznamenáno 19x s úspěšností 63,2 % a celkovou úspěšností 78,9 %. Nejméně pak bylo provedeno obcházení zády s počtem 2 pokusů s 50 % úspěšností a celkovou úspěšností 100 %. Nejčastější způsob obcházení byl klamavý pohyb, a to celkem 22x s úspěšností 54,5 % a celkovou úspěšností 72,7 %. Změna rychlosti byla zaznamenán celkem 16x se 43,8 % úspěšností a celkovou 56,3 % úspěšností. Nejméně provedení měla změna směru celkem 7x s úspěšností 42,9 % a celkovou úspěšností 71,4 %. Obcházení bylo nejčastěji v mírném pohybu celkem 21x se 47,6 % úspěšností a celkovou úspěšností 57,1 %. Nejméně bylo provedeno obcházení ve stoji, a to 11x se 45,5 % úspěšností a 72,7 % úspěšností. Nejčastěji bylo provedeno 1v1 celkem 36x s 52,8 % úspěšností a celkovou 72,2 % úspěšností. 1v2 bylo provedeno 8x s celkovou úspěšností 37,5 % a 1v3 bylo zaznamenáno jednou, které bylo 100 % úspěšné.

Tabulka 8: Utkání 2 - Přihrávky

Přihrávka				
	Ú	N	Celkem	% Ú
Počet dotyků				
Z 1. dotyku	38	12	50	76,0 %
Z více dotyků	99	44	143	69,2 %
Celkem	137	56	193	71,0 %
Směr přihrávky				
Na volného hráče	112	13	125	89,6 %
Na obsazeného hráče	24	20	44	54,5 %
Do prostoru	1	23	24	4,2 %
Druh přihrávky				
Průniková	16	10	26	61,5 %
Přihraj a pojd'	3	1	4	75,0 %
Výška přihrávky				
Po zemi	125	45	170	73,5 %
Středně vysoká	6	4	10	60,0 %
Vysoká	6	7	13	46,2 %

Legenda: Ú – úspěšné; N – neúspěšné; % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 8 nám ukazuje četnost přihrávky. v utkání bylo provedeno celkem 193 přihrávek z toho bylo 71 % úspěšných. Jak je vidět, tak hráči volili spíše přihrávku na víc doteků celkem 143x, která měla 69,2 % úspěšnost, ale přihrávka z prvního doteku byla více úspěšná a to ze 76 %. z celkových 193 přihrávek bylo 125 přihrávek hráno na volného hráče, která zaznamenala úspěšnost 89,6 %. Přihrávka na obsazeného hráče byla úspěšná z 54,5 % a nejméně se dařila přihrávka do prostoru, která ze 24 pokusů byla úspěšná pouze ze 4,2 %. Průniková přihrávka se objevila ve 26 případech, přičemž její úspěšnost byla 61,5 %. Méně přihrávek bylo tzv. přihraj a pojd', která byla provedena pouze 4x s úspěšností 75 %. Poslední, co jsme zaznamenali je přihrávka po zemi, která byla provedena celkem 170x s úspěšností 73,5 %. Středně vysoká přihrávka byla zaznamenána 13x s úspěšnost 60 %. Vysokou přihrávku, kterou jsme zaznamenali 13x byla úspěšná ze 46,2 %.

Tabulka 9: Utkání 2 - Střelba

Střelba				
	Ú	N	Celkem	% Ú
Počet dotyků				
Z 1. dotyku	4	3	7	57,1 %
Z 2. dotyku	5	1	6	83,3 %
Ze 3. a více dotyků	5	7	12	41,7 %
Celkem	14	11	25	56,0 %
Vzdálenost				
Z pokutového území	12	9	21	57,1 %
Mimo pokutové území	2	2	4	50,0 %
Způsob zakončení				
Nohou	13	10	23	56,5 %
Hlavou	1	1	2	50,0 %
Činnost před zakončením				
Po kličce	2	5	7	28,6 %
Po vedení míče	4	1	5	80,0 %
Z místa	2	1	3	66,7 %
Po centru	1	2	3	33,3 %
Po přihrávce	5	2	7	71,4 %

Legenda: Ú – úspěšné; N – neúspěšné; % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 9 nám značí četnost střelby. v utkání bylo zakončení provedeno celkem 25x s úspěšností 56 %. Nejvíce byla střela provedena ze tří a více dotyků, a to celkem 12x se 41,7 % úspěšností. Střelba z prvního dotyku byla zaznamenána 7x s úspěšností 57,1 % a střelba ze dvou dotyků byla zaznamenána 6x s 83,3 % úspěšností. Zakončení z pokutového území byla provedena celkem 21x s 57,1 % úspěšností. Zakončení mimo pokutové území bylo pouze 4x s úspěšností 50 %. u způsobu zakončení bylo nejvíce zaznamenáno zakončení nohou, a to celkem 23x s úspěšností 56,5 %. Zakončení hlavou bylo pouze 2x a zaznamenalo 50 % úspěšnost. Nejčastější činností před zakončením byla klička, která byla provedena celkem 7x, ale úspěšnost byla pouze 28,6 %. Zakončení po přihrávce se objevilo celkem 7x se 71,4 % úspěšností, po vedení míče bylo zaznamenáno 9 pokusů s 80 % úspěšností. Zakončení z místa bylo zaznamenáno 3x s úspěšností 66,7 % a po centru bylo zakončeno také 3x, ale úspěšnost byla pouze 33,3 %.

5.3. Utkání 3: AC Sparta Praha vs Dukla Praha

Tabulka 10: Utkání 3 - Obcházení soupeře na obranné polovině

Obcházení soupeře – obranná polovina						
	Ú	N (udržel)	N	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení						
Čelní	14	6	4	24	58,3 %	83,3 %
Boční	9	1	5	15	60,0 %	66,7 %
Zády	5	1	2	8	62,5 %	75,0 %
Celkem	28	8	11	47	59,6 %	76,6 %
Způsob obcházení						
Klamavý pohyb	10	3	2	15	66,7 %	86,7 %
Změna směru	13	4	2	19	68,4 %	89,5 %
Změna rychlosti	5	1	7	13	38,5 %	46,2 %
Rychlost provedení						
Ve stoje	5	2	1	8	62,5 %	87,5 %
V mírném pohybu	17	4	7	28	60,7 %	75,0 %
V rychlosti	6	2	3	11	54,5 %	72,7 %
Počet obránců						
1v1	26	7	10	43	60,5 %	76,7 %
1v2	2	1	1	4	50,0 %	75,0 %
1v3 a více	0	0	0	0	0,0 %	0,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N(udržel) – neúspěšné, ale udržel míč; N – neúspěšné, ztráta míče; % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 10 zobrazuje četnost obcházení na obranné polovině. Celkem bylo provedeno 47 pokusů s úspěšností 59,6 % a celkovou úspěšností 76,6 %. Nejvíce proběhlo pokusů v čelním postavení celkem 24x se 58,3 % úspěšností a celkovou úspěšností 83,3 %. Boční postavení bylo zaznamenáno 15x s úspěšností 60 % a celkovou úspěšností 66,7 %. Nejméně pak bylo provedeno obcházení zády s počtem 8 pokusů, úspěšností 62,5 % a celkovou úspěšností 75 %. Nejčastější způsob obcházení byla změna směru, a to celkem 19x s úspěšností 68,4 % a celkovou úspěšností 89,5 %. Klamavý pohyb byl zaznamenán celkem 15x se 66,7 % úspěšností a celkovou 86,7 % úspěšností. Nejméně provedení měla změna rychlosti celkem 13x s úspěšností 38,5 % a celkovou úspěšností 46,2 %. Obcházení bylo nejčastěji v mírném pohybu celkem 28x se 60,7 % úspěšností a celkovou úspěšností 75 %. Obcházení v rychlosti bylo celkem 11x s úspěšností 54,5 % a celkovou úspěšností 72,7 %. Nejméně bylo provedeno ve stoje, a to 8x se 62,5 % úspěšností a 87,5 % úspěšností. Nejčastější provedení bylo 1v1 celkem 43x se 60,5 % úspěšností a celkovou 76,7 % úspěšností. 1v2 bylo provedeno 4x s úspěšností 50 % a celkovou úspěšností 50 %. Obcházení 1v3 se neobjevilo ani jednou.

Tabulka 11: Utkání 3 - Obcházení soupeře na útočné polovině

Obcházení soupeře – útočná polovina						
	Ú	N (udržel)	N	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení						
Čelní	13	6	6	25	52,0 %	76,0 %
Boční	17	5	8	30	56,7 %	73,3 %
Zády	3	0	0	3	100,0 %	100,0 %
Celkem	33	11	14	58	56,9 %	75,9 %
Způsob obcházení						
Klamavý pohyb	13	5	6	24	54,2 %	75,0 %
Změna směru	15	5	4	24	62,5 %	83,3 %
Změna rychlosti	5	1	4	10	50,0 %	60,0 %
Rychlost provedení						
Ve stoje	7	3	1	11	63,6 %	90,9 %
V mírném pohybu	17	6	6	29	58,6 %	79,3 %
V rychlosti	9	2	7	18	50,0 %	61,1 %
Počet obránců						
1v1	28	9	10	47	59,6 %	78,7 %
1v2	5	2	4	11	45,5 %	63,6 %
1v3 a více	0	0	0	0	0,0 %	0,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N(udržel) – neúspěšné, ale udržel míč; N – neúspěšné, ztráta míče; % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 11 zobrazuje četnost obcházení na útočné polovině. Celkem bylo provedeno 58 pokusů s úspěšností 56,9 % a celkovou úspěšností 75,9 %. Nejvíce proběhlo pokusů v bočním postavení celkem 30x s 56,7 % úspěšností a celkovou úspěšností 73,3 %. Čelní postavení bylo zaznamenáno 25x s úspěšností 52 % a celkovou úspěšností 76 %. Nejméně pak bylo provedeno obcházení zády celkem 3x s úspěšností 100 % a celkovou úspěšností 100 %. Klamavý pohyb byl zaznamenán celkem 24x s úspěšností 54,2 % a celkovou úspěšností 75 %. Změna směru byla provedena také 24x se 62,5 % úspěšností a celkovou 83,3 % úspěšností. Nejméně provedení měla změna rychlosti zaznamenána celkem 10x s úspěšností 50 % a celkovou úspěšností 60 %. Obcházení bylo nejčastěji v mírném pohybu celkem 29x s 58,6 % úspěšností a celkovou úspěšností 79,3 %. Provedení v rychlosti bylo zaznamenáno 18x s 50 % úspěšností a celkovou 61,1 % úspěšností. Nejméně bylo provedeno ve stoje, a to 11x se 63,6 % úspěšností a celkovou 90,9 % úspěšností. Nejčastěji bylo provedeno 1v1 celkem 47x s 59,6 % úspěšností a celkovou 78,7 % úspěšností. Obcházení 1v2 bylo provedeno 11x s úspěšností 45,5 % a celkovou úspěšností 63,6 %. Obcházení 1v3 se neobjevilo ani jednou.

Tabulka 12: Utkání 3 - Přihrávky

Přihrávka				
	Ú	N	Celkem	% Ú
Počet dotyků				
Z 1. dotyku	31	13	44	70,5 %
Z více dotyků	118	40	158	74,7 %
Celkem	149	53	202	73,8 %
Směr přihrávky				
Na volného hráče	100	8	108	92,6 %
Na obsazeného hráče	36	23	59	61,0 %
Do prostoru	13	22	35	37,1 %
Druh přihrávky				
Průniková	24	11	35	68,6 %
Přihraj a pojd'	30	5	35	85,7 %
Výška přihrávky				
Po zemi	141	45	186	75,8 %
Středně vysoká	8	6	14	57,1 %
Vysoká	0	2	2	0,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N – neúspěšné; % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 12 nám ukazuje četnost přihrávky. v utkání bylo provedeno celkem 202 přihrávek z toho bylo 73,8 % úspěšných. Přihrávka na více doteků byla zaznamenána celkem 158x, která měla 74,7 % úspěšnost. Přihrávka z prvního doteku byla zaznamenána 44x s úspěšností 70,5 %. z celkových 202 přihrávek bylo 108 přihrávek na volného hráče, která zaznamenala úspěšnost 92,6 %. Přihrávka na obsazeného hráče byla úspěšná zaznamenána 59x s úspěšností 61 % a nejméně se dařila přihrávka do prostoru, která ze 35 pokusů byla úspěšná z 37,1 %. Průniková přihrávka se objevila ve 35 případech, přičemž její úspěšnost byla 68,6 %. Stejný počet zaznamenala i přihrávka tzv. přihraj a pojd', která byla úspěšná z 85,7 %. Poslední, co jsme zaznamenali je přihrávka po zemi, která byla provedena celkem 186x s úspěšností 75,8 %. Středně vysoká přihrávka byla zaznamenána 14x s úspěšnost 57,1 %. Vysokou přihrávku, kterou jsme zaznamenali pouze 2x, nebyla úspěšná.

Tabulka 13: Utkání 3 - Střelba

Střelba				
	Ú	N	Celkem	% Ú
Počet dotyků				
Z 1. dotyku	5	10	15	33,3 %
Z 2. dotyku	7	1	8	87,5 %
Ze 3. a více dotyků	6	3	9	66,7 %
Celkem	18	14	32	56,3 %
Vzdálenost				
Z pokutového území	12	8	20	60,0 %
Mimo pokutové území	6	6	12	50,0 %
Způsob zakončení				
Nohou	18	13	31	58,1 %
Hlavou	0	1	1	0,0 %
Činnost před zakončením				
Po kličce	7	2	9	77,8 %
Po vedení míče	0	1	1	0,0 %
Z místa	0	0	0	0,0 %
Po centru	2	1	3	66,7 %
Po přihrávce	9	10	19	47,4 %

Legenda: Ú – úspěšné; N – neúspěšné; % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 13 nám značí četnost střelby. v utkání bylo zakončení provedeno celkem 32x s úspěšností 56,3 %. Nejvíce byla střela provedena z prvního dotyku, a to celkem 15x se 33,3 % úspěšností. Střelba z druhého dotyku byla zaznamenána 8x s úspěšností 57,5 % a střelba ze tří a více dotyků byla zaznamenána 9x se 66,7 % úspěšností. Zakončení z pokutového území byla provedena celkem 20x se 60 % úspěšností. Zakončení mimo pokutové území bylo zaznamenáno 12x s úspěšností 50 %. u způsobu zakončení bylo nejvíce zaznamenáno zakončení nohou, a to celkem 31x s úspěšností 58,1 %. Zakončení hlavou bylo pouze 1x, které bylo neúspěšné. Nejčastější činností před zakončením byla přihrávka, která byla provedena celkem 19x s úspěšností 47,4 %. Zakončení po kličce se objevilo celkem 9x se 77,8 % úspěšností. Zakončení po vedení míče bylo zaznamenáno pouze jednou, avšak neúspěšně. Zakončení po centru bylo zaznamenáno 3x se 66,7 %. Zakončení z místa nebylo zaznamenáno ani jednou.

5.4. Utkání 4: AC Sparta Praha vs Baltic School

Tabulka 14: Utkání 4 - Obcházení soupeře na obranné polovině

Obcházení soupeře – obranná polovina						
	Ú	N (udržel)	N	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení						
Čelní	4	0	4	8	50,0 %	50,0 %
Boční	5	2	3	10	50,0 %	70,0 %
Zády	1	1	1	3	33,3 %	66,7 %
Celkem	10	3	8	21	47,6 %	61,9 %
Způsob obcházení						
Klamavý pohyb	6	0	6	12	50,0 %	50,0 %
Změna směru	1	1	1	3	33,3 %	66,7 %
Změna rychlosti	3	2	1	6	50,0 %	83,3 %
Rychlost provedení						
Ve stoje	2	1	3	6	33,3 %	50,0 %
V mírném pohybu	6	0	4	10	60,0 %	60,0 %
V rychlosti	2	2	1	5	40,0 %	80,0 %
Počet obránců						
1v1	8	3	7	18	44,4 %	61,1 %
1v2	2	0	1	3	66,7 %	66,7 %
1v3 a více	0	0	0	0	0,0 %	0,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N(udržel) – neúspěšné, ale udržel míč; N – neúspěšné, ztráta míče; % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 14 zobrazuje četnost obcházení na obranné polovině. Celkem bylo provedeno 21 pokusů s úspěšností 47,6 % a celkovou úspěšností 61,9 %. Nejvíce proběhlo pokusů v bočním postavení celkem 10x s 50 % úspěšností a celkovou úspěšností 70 %. Čelní postavení bylo zaznamenáno 8x s úspěšností i celkovou úspěšností 50 %. Nejméně pak bylo provedeno obcházení zády s pouhými třemi pokusy s úspěšností 33,3 % a celkovou úspěšností 66,7 %. Nejčastější způsob obcházení byl zaznamenán klamavý pohyb, a to celkem 12x s úspěšností i celkovou úspěšností 50 %. Změna rychlosti byla zaznamenána celkem 6x s 50 % úspěšností a celkovou 83,3 % úspěšností. Nejméně provedení měla změna směru, a to pouze 3x s úspěšností 33,3 % a celkovou úspěšností 66,7 %. Obcházení bylo nejčastěji v mírném pohybu celkem 10x se 60 % úspěšností i celkovou úspěšností. Obcházení ve stoje bylo zaznamenáno 6x se 33,3 % úspěšností a celkovou 50 % úspěšností. Nejméně bylo provedeno obcházení v rychlosti, a to 5x se 40 % úspěšností a 80 % celkovou úspěšností. Nejčastěji bylo provedeno 1v1 celkem 18x se 44,4 % úspěšností a celkovou 61,1 % úspěšností. 1v2 bylo provedeno 3x s celkovou úspěšností 66,7 %. Obcházení 1v3 se neobjevilo ani jednou.

Tabulka 15: Utkání 4 - Obcházení soupeře na útočné polovině

Obcházení soupeře – útočná polovina						
	Ú	N (udržel)	N	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení						
Čelní	5	4	7	16	31,3 %	56,3 %
Boční	7	2	7	16	43,8 %	56,3 %
Zády	0	0	1	1	0,0 %	0,0 %
Celkem	12	6	15	33	36,4 %	54,5 %
Způsob obcházení						
Klamavý pohyb	3	3	7	13	23,1 %	46,2 %
Změna směru	4	2	4	10	40,0 %	60,0 %
Změna rychlosti	5	1	4	10	50,0 %	60,0 %
Rychlost provedení						
Ve stoje	0	5	4	9	0,0 %	55,6 %
V mírném pohybu	7	1	7	15	46,7 %	53,3 %
V rychlosti	5	0	4	9	55,6 %	55,6 %
Počet obránců						
1v1	10	4	14	28	35,7 %	50,0 %
1v2	2	2	1	5	40,0 %	80,0 %
1v3 a více	0	0	0	0	0,0 %	0,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N(udržel) – neúspěšné, ale udržel míč; N – neúspěšné, ztráta míče; % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 15 zobrazuje četnost obcházení na útočné polovině. Celkem bylo provedeno 33 pokusů s úspěšností 36,4 % a celkovou úspěšností 54,5 %. Nejvíce proběhlo pokusů v čelním a bočním postavení, které celkem zaznamenalo po 16 pokusech. Čelní mělo úspěšnost 31,3 % a celkovou úspěšností 56,3 %. Boční postavení bylo úspěšnější, a to ze 43,8 % a celkovou úspěšností 56,3 %. Obcházení zády bylo provedeno pouze jednou, avšak neúspěšně. Nejčastější způsob obcházení byl klamavý pohyb, a to celkem 13x s úspěšností 23,1 % a celkovou úspěšností 46,2 %. Změna směru i změna rychlosti byla zaznamenána celkem 10x. Změna rychlosti byla úspěšnější, a to z 50 % a celkovou úspěšností 60 %. Změna směru byla úspěšná ze 40 % s celkovou úspěšností 60 %. Obcházení bylo nejčastěji v mírném pohybu celkem 15x se 46,7 % úspěšností a celkovou úspěšností 53,3 %. Obcházení ve stoje a v rychlosti bylo zaznamenáno celkem 9x. v rychlosti byla úspěšnost i celková úspěšnost 55,6 %. Obcházení ve stoje nebylo úspěšné, ale celková úspěšnost činila 55,6 %. Nejčastěji bylo obcházení provedeno 1v1, celkem 28x se 35,7 % úspěšností a celkovou 50 % úspěšností. 1v2 bylo provedeno 5x s úspěšností 40 % a s celkovou úspěšností 80 %. Obcházení 1v3 se neobjevilo ani jednou.

Tabulka 16: Utkání 4 - Přihrávky

Přihrávka				
	Ú	N	Celkem	% Ú
Počet dotyků				
Z 1. dotyku	44	14	58	75,9 %
Z více dotyků	59	34	93	63,4 %
Celkem	103	48	151	68,2 %
Směr přihrávky				
Na volného hráče	74	3	77	96,1 %
Na obsazeného hráče	24	26	50	48,0 %
Do prostoru	5	19	24	20,8 %
Druh přihrávky				
Průniková	8	5	13	61,5 %
Přihraj a pojd'	10	0	10	100,0 %
Výška přihrávky				
Po zemi	85	35	120	70,8 %
Středně vysoká	10	11	21	47,6 %
Vysoká	8	2	10	80,0 %

Legenda: Ú – úspěšné; N – neúspěšné; % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 16 nám ukazuje četnost přihrávky. v utkání bylo provedeno celkem 151 přihrávek z toho bylo 68,2 % úspěšných. o trochu více přihrávek bylo z více dotyků, a to celkem 91x se 63,4 % úspěšností. z prvního dotyku bylo zaznamenáno celkem 58 pokusů s úspěšností 75,9 %. Nejvíce přihrávek mířilo na volného hráče s počtem 77 pokusů a úspěšností 96,1 %. Přihrávka na obsazeného hráče byla zaznamenána 50 pokusů s úspěšností 48 % a nejméně se dařila přihrávka do prostoru, která ze 24 pokusů byla úspěšná pouze ze 20,8 %. Průniková přihrávka se objevila 13x, přičemž její úspěšnost byla 61,5 %. Méně přihrávek bylo tzv. přihraj a pojd', která byla provedena 10x s úspěšností 100 %. Poslední, co jsme zaznamenali je přihrávka po zemi, která byla provedena celkem 120x s úspěšností 70,8 %. Středně vysoká přihrávka byla zaznamenána 21x s úspěšností 47,6 %. Vysokou přihrávku, kterou jsme zaznamenali 10x byla úspěšná z 80 %.

Tabulka 17: Utkání 4 - Střelba

Střelba				
	Ú	N	Celkem	% Ú
Počet dotyků				
Z 1. dotyku	15	6	21	71,4 %
Z 2. dotyku	10	4	14	71,4 %
Ze 3. a více dotyků	8	4	12	66,7 %
Celkem	33	14	47	70,2 %
Vzdálenost				
Z pokutového území	19	5	24	79,2 %
Mimo pokutové území	14	9	23	60,9 %
Způsob zakončení				
Nohou	33	14	47	70,2 %
Hlavou	0	0	0	0,0 %
Činnost před zakončením				
Po kličce	4	1	5	80,0 %
Po vedení míče	8	5	13	61,5 %
Z místa	6	2	8	75,0 %
Po centru	1	1	2	50,0 %
Po přihrávce	14	5	19	73,7 %

Legenda: Ú – úspěšné; N – neúspěšné; % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 17 nám značí četnost střelby. v utkání bylo zakončení provedeno celkem 47x s úspěšností 70,2 %. Nejvíce byla střela provedena z prvního dotyku, a to celkem 21x se 71,4 % úspěšností. Zakončení z druhého dotyku bylo zaznamenáno 14x s úspěšností 71,4 %. Nejméně bylo zaznamenáno zakončení ze třech a více dotyků celkem 12x se 66,7 % úspěšností. Zakončení z pokutového území byla provedeno celkem 24x se 79,2 % úspěšností. Zakončení mimo pokutové území bylo zaznamenáno 23x s úspěšností 60,9 %. u způsobu zakončení bylo zaznamenáno zakončení nohou, a to celkem 47x s úspěšností 70,2 %. Zakončení hlavou se neobjevilo ani jednou. Nejčastější činností před zakončením byla přihrávka, která byla provedena celkem 19x s úspěšností 73,7 %. Zakončení po vedení míče se objevilo celkem 13x se 61,5 % úspěšností. Zakončení z místa bylo zaznamenáno 8x se 75 % úspěšností, po kličce se zakončovalo 5x s 80 % úspěšností a střela po centru byla provedena 2x s 50 % úspěšností.

5.5. Průměrná % úspěšnost týmu AC Sparta Praha ze všech utkání

Tabulka 18: Průměrné četnosti a úspěšnosti obcházení soupeře na obranné polovině

Obcházení soupeře – obranná polovina			
	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení			
Čelní	14,5	54,0 %	71,8 %
Boční	12,5	47,1 %	65,6 %
Zády	6,8	39,8 %	62,9 %
Celkem	33,8	48,5 %	68,1 %
Způsob obcházení			
Klamavý pohyb	11,5	58,1 %	78,6 %
Změna směru	14,3	45,6 %	70,7 %
Změna rychlosti	8,0	37,0 %	55,0 %
Rychlost provedení			
Ve stoje	8,8	44,2 %	72,4 %
V mírném pohybu	18,0	52,6 %	63,8 %
V rychlosti	7,0	47,9 %	74,6 %
Počet obránců			
1v1	28,5	50,2 %	70,8 %
1v2	5,3	42,5 %	57,1 %
1v3 a více	0,0	0,0 %	0,0 %

Legenda: % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 18. nám značí průměr obcházení na obranné polovině za všech utkání. Průměrně v každém utkání bylo zaznamenáno 33,8 pokusů o obejetí soupeře. Procentuální úspěšnost těchto pokusů byla 48,5 % a celková úspěšnost značila 68,1 %. Čelní obcházení bylo realizováno průměrně 14,5 x s procentuální úspěšností 54 % a celkovou úspěšností 71,8 %. Nejčastější způsob obcházení byla změna směru, která byla zaznamenána průměrně 14,3x. Naopak nejmenší průměr měla změna rychlosti, a to celkem 8,0x. Rychlost provedení bylo nejčastěji v mírném pohybu s průměrem 18-ti pokusů, s úspěšností 52,6 % a celkovou úspěšností 63,8 %. Nejmenší průměr zaznamenalo obcházení v rychlosti, které bylo provedeno 7x s úspěšností 47,9 % a celkovou úspěšností 74,6 %. Obcházení 1v1 bylo průměrně v utkání realizováno 28,5 x s úspěšností 50,2 % a celkovou úspěšností 70,8 %. 1v2 bylo zaznamenáno průměrně 5,3x na utkání s úspěšností 42,5 % a celkovou úspěšností 57,1 %. Obcházení 1v3 se neobjevilo ani jednou.

Tabulka 19: Průměrné četnosti a úspěšnosti obcházení soupeře na útočné polovině

Obcházení soupeře – útočná polovina			
	Celkem	% Ú	% Ú + N
Směr obcházení			
Čelní	21,3	50,6 %	70,8 %
Boční	21,3	41,1 %	59,3 %
Zády	1,8	62,5 %	75,0 %
Celkem	44,3	47,1 %	65,7 %
Způsob obcházení			
Klamavý pohyb	19,3	46,8 %	67,9 %
Změna směru	13,3	50,9 %	72,4 %
Změna rychlosti	11,8	40,5 %	53,2 %
Rychlost provedení			
Ve stoje	8,8	46,0 %	79,8 %
V mírném pohybu	20,0	53,2 %	65,8 %
V rychlosti	15,5	47,8 %	62,0 %
Počet obránců			
1v1	36,8	49,5 %	66,9 %
1v2	7,0	33,9 %	57,8 %
1v3 a více	0,5	25,0 %	50,0 %

Legenda: % Ú – procentuální úspěšnost pouze úspěšných pokusů; % Ú + N – procentuální úspěšnost úspěšných pokusů i neúspěšných s udržení míče.

Tabulka 19. nám značí průměr obcházení na útočné polovině za všech utkání. Průměrně v každém utkání bylo zaznamenáno 44,3 pokusů o obejetí soupeře. Procentuální úspěšnost těchto pokusů byla 47,1 % a celková úspěšnost značila 65,7 %. Čelní obcházení bylo realizováno průměrně 21,3 x s úspěšností 50,6 % a celkovou úspěšností 70,8 %. Boční obcházení bylo zaznamenáno také 21,3x na jedno utkání s úspěšností 54,1 % a celkovou úspěšností 59,3 %. Nejčastější způsob obcházení byl klamavý pohyb, který byl zaznamenán průměrně 19,3x s úspěšností 46,8 % a celkovou úspěšností 67,9 %. Naopak nejmenší průměr měla změna rychlosti, a to celkem 11,8x. Rychlost provedení bylo nejčastěji v mírném pohybu, který byl zaznamenán 20x s úspěšností 53,2 % a celkovou úspěšností 65,8 %. Nejmenší průměr zaznamenalo obcházení ve stoje, které bylo provedeno 8,8x s úspěšností 46 % a celkovou úspěšností 79,8 %. Obcházení 1v1 bylo průměrně v utkání realizováno 36,8 x s úspěšností 49,5 % a celkovou úspěšností 66,9 %. 1v2 bylo zaznamenáno průměrně 7x na utkání s úspěšností 33,9 % a celkovou úspěšností 57,8 %. Obcházení 1v3 bylo zaznamenáno průměrně 0,5x na jedno utkání s úspěšností 25 % a celkovou úspěšností 50 %.

Tabulka 20: Průměrné četnosti a úspěšnosti přihrávek

Přihrávka		
	Celkem	% Ú
Počet dotyků		
Z 1. dotyku	51,3	71,1 %
Z více dotyků	123,3	71,5 %
Celkem	174,5	71,5 %
Směr přihrávky		
Na volného hráče	101,0	92,4 %
Na obsazeného hráče	49,8	53,9 %
Do prostoru	23,8	17,6 %
Druh přihrávky		
Průniková	23,5	65,4 %
Přihraj a pojd'	14,8	87,7 %
Výška přihrávky		
Po zemi	149,5	75,9 %
Středně vysoká	14,5	47,0 %
Vysoká	10,5	40,4 %

Legenda: % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 20. nám značí průměrnou četnost přihrávky ze všech utkání. v jednom utkání bylo zaznamenáno průměrně 174,5 přihrávek, které byly ze 71,5 % úspěšné. z prvního dotyku bylo zaznamenáno průměrně 51,3 přihrávek s úspěšností 71,1 %. Přihrávka z více dotyků byla provedena průměrně 123,3x s úspěšností 71,5 %. Směr přihrávky byl nejčastěji realizován na volného hráče, a to průměrně 101x s úspěšností 92,4 %. Přihrávka na obsazeného hráče byla průměrně provedena 49,8x s úspěšností 53,9 %. Přihrávka do prostoru byla zaznamenána 23,8x s úspěšností 17,6 %. Průniková přihrávka byla realizována průměrně 23,5x s úspěšností 65,4 % a přihrávka přihraj a pojd' byla zaznamenána 14,8x s úspěšností 87,7 %. Nejčastější výška přihrávky byla po zemi, která byla průměrně realizována 149,5x s úspěšností 75,9 %. Středně vysoká přihrávka byla zaznamenána 14,5x s úspěšností 47 % a vysoká přihrávka byla realizována 10,5x s úspěšností 40,4 %.

Tabulka 21: Průměrné četnosti a úspěšnosti střelby

Střelba		
	Celkem	% Ú
Počet dotyků		
Z 1. dotyku	15,0	59,6 %
Z 2. dotyku	9,3	74,5 %
Ze 3. a více dotyků	10,8	58,8 %
Celkem	35,0	62,3 %
Vzdálenost		
Z pokutového území	20,3	69,4 %
Mimo pokutové území	14,8	54,0 %
Způsob zakončení		
Nohou	34,0	63,3 %
Hlavou	1,0	12,5 %
Činnost před zakončením		
Po kličce	5,8	59,1 %
Po vedení míče	7,5	49,0 %
Z místa	5,0	57,6 %
Po centru	3,0	50,0 %
Po přihrávce	13,8	65,6 %

Legenda: % Ú – procentuální úspěšnost

Tabulka 21. značí průměrnou četnost a úspěšnost střelby ve všech utkáních. Celkový průměr činil 35 střel s úspěšností 62,3 %. Zakončení z prvního dotyku bylo realizováno průměrně 15x s úspěšností 59,6 %. z druhého dotyku byl průměr 9,3 pokusů s úspěšností 74,5 % a zakončení ze tří a více dotyků dosáhlo průměru 10,8 střel s úspěšností 58,8 %. z pokutového území byl zaznamenán průměr 20,3 střel s úspěšností 69,4 % a zakončení mimo pokutové území činí průměr 14,8 pokusů s úspěšností 54 %. Způsob zakončení nohou činí 34 pokusů se 63,3 % úspěšností. Zakončení hlavou zaznamenalo průměr jedné hlavičky s průměrem 12,5 %. Největší průměr zaznamenala přihrávka, a to celkem 13,8x s úspěšností 65,6 %. Zakončení po kličce bylo průměrně 5,8x s úspěšností 59,1 %. Po vedení míče byl průměr 7,5x s úspěšností 49 %. Zakončení z místa zaznamenalo průměr 5 pokusů s 57,6 % úspěšností. Nejmenší průměr zaznamenalo zakončení po centru, a to celkem 3x s úspěšností 50 %.

6. Diskuze

Cílem práce bylo zjistit četnost a úspěšnost vybraných herních činností jednotlivce (obcházení soupeře, přihrávka a střelba) v soutěžních utkáních v kategorii starší přípravky ve fotbale.

Hypotéza 1

Předpokládáme, že přihrávka bude mít významně vyšší úspěšnost z více dotyků v porovnání s přihrávkou z prvního dotyku.

Hypotéza 1 byla zamítnuta, protože přihrávka z více dotyků má sice vyšší úspěšnost než přihrávka z prvního doteku, ale úspěšnost se liší pouze o 0,4 %, tudíž nemůžeme tuto hypotézu potvrdit.

K této hypotéze bych řekl, že číselně přihrávka z prvního dotyku dopadla lépe, než bychom u této kategorie čekali. Bohužel v těchto přihrávkách se často objevovalo přihrávka brankaři z prvního dotyku, který následně hrál prvním dotykem na spoluhráče. Další, co stojí za zmíněním je, že většina přihrávek z prvního dotyku se odehrávala na obranné polovině a většinou bez tlaku soupeře, tudíž tyto přihrávky nejsou pro trenéry tolik důležité, jako přihrávka, která zrychlí hru směrem do útoku. u přihrávky z více dotyků, bychom mohli čekat ještě větší úspěšnost, která by se pohybovala kolem 80 %, ale i přesto ze 123 přihrávek na jedno utkání je úspěšnost výborná.

Borbély a kol. (2006) ve své publikaci uvádí, že až 80-90% gólů se dnes vstřeluje maximálně po 5-6 přihrávkách, v čase ne delším než 10-15 sekund. Tento fakt podporuje myšlenku hrát na méně dotyků.

Úspěšnost přihrávky z prvního dotyku našeho týmu činila 71,1 %. Stránský (2013) analyzoval přihrávku prvním dotykem u deseti nejlepších hráčů na světě, která zaznamenala průměrnou úspěšnost 83,14 %, přičemž Ronaldo zaznamenal úspěšnost 73,3 %. Tyto hodnoty nejsou o moc vyšší než naše zjištěná úspěšnost. To svědčí o tom, že fotbal je čím dál víc náročnější jak po fyzické, tak po technické stránce už od útlého věku.

Hypotéza 2

Předpokládáme, že obcházení soupeře bude mít významně vyšší četnost na útočné polovině v porovnání s obrannou polovinou.

Hypotéza 2 byla zamítnuta, protože četnost na útočné polovině byla 56,7 % a na obranné polovině činila 43,3 %. Rozdíl činil 13,4 % což neodpovídá našim předem určeným 15 % a nemůžeme tuto hypotézu potvrdit.

U této hypotézy jsme předpokládali mnohem výraznější četnost obcházení na útočné polovině, ale nesmíme také zapomenout proti, kterým soupeřům byly utkání odehrány. z mého pohledu hráči na útočné polovině volili spíše přihrávku na volného hráče, než aby šli do kličky, čímž nechceme říct, že je to špatná varianta, ale u této věkové kategorie bychom měli po hráčích vyžadovat přechod přes obránce i ve složitých podmínkách, jako je vyrovnaný počet obránců, nebo dokonce hra v podčíslení.

Kuta (2020) se zaměřil na celkovou četnost jak na obranné, tak na útočné polovině. Celkově zaznamenal z 5 utkání 925 pokusů o přechod přes soupeře. Vyšlo mu, že na útočné polovině došlo o 353 pokusů více než na obranné. Předpokládaným důvodem je, že na útočné polovině není až tak vysoké riziko obdržení branky, přičemž se u případného úspěchu zvyšuje šance ke vstřelení branky.

Hypotéza 3

Předpokládáme, že zakončení bude mít vyšší četnost uvnitř pokutového území v porovnání se zakončením mimo pokutové území

Hypotéza 3 byla přijata, protože uvnitř pokutovém území byla četnost o 15,6 % vyšší než mimo pokutové území.

Tato hypotéza se potvrdila, jak jsme předpokládali, i přesto že u této věkové kategorie je pokutové území pouze 5,5 metru. Hráči převážně zakončovali po přihrávce, která byla v provedena v pokutovém území. Většinou se jednalo o přihrávku ze strany po zemi, pod sebe na volného hráče. Je škoda, že více přihrávek nebylo vzduchem, protože zakončení hlavou by mělo mnohem větší četnost. Proto bych doporučil, zaměřit se v tréninku na přihrávku vzduchem, protože ve starší kategorii se bez této dovednost neobejdeme.

Vampola (2020) ve své studii zaměřené na analýzu gólů čtyř nejlepších týmů v české nejvyšší soutěži udává, že nejvíce branek padlo z 83 % uvnitř pokutového území a pouze 17 % mimo pokutové území. To dokazuje fakt, že hráči více zakončují uvnitř pokutového území, protože mají větší pravděpodobnost ke vstřelení branky.

Michailidis a kol. (2013) doplňují předchozí studii a ve své uvádí, že na ME 2012 došlo ze 71,1 % k zakončení v penaltovém území, 21,1 % uvnitř pokutového území a pouze 7,9 % mimo pokutové území.

Hypotéza 4

Předpokládáme, že obcházení soupeře bude významně častěji realizováno v čelném postavení v porovnání s ostatními kategoriemi obcházení.

Hypotéza 4 byla zamítnuta, protože čelní postavení zaznamenalo 45,8 %, přičemž boční obcházení zaznamenalo 43,3 % a obcházení zády 10,9 %, tudíž v porovnání s ostatními kategoriemi nebylo čelní obcházení častěji realizováno, jak jsme předpokládali.

U této hypotézy jsme očekávali, že hráči budou obházet v čelním postavení, a to nejlépe za pomoci klamavého pohybu, nebo nějaké kličky, ale hráči volili spíše boční postavení, a to zejména proto, že se jednalo převážně o běžecké souboje. v tréninku bych doporučil cvičení na 1v1, kde jsou hráči nuceni projít v určitém prostoru přes obránce pomocí kličky či klamavého pohybu.

Vorlíček (2017) se ve své práci zaměřil na analýzu hrotového útočníka na ME 2016. z výsledků vychází, že útočníci v 53 % se pokusili obejít obránce v čelním postavením. Předpokládal, že útočník nejčastěji bude obházet soupeře zády, což se nepotvrdilo a odůvodňuje to tím, že útočník dlouhý míč raději odevzdá spoluhráči, než aby šel do kličky. Další faktor může být, že v čelním a bočním postavení vidí útočník obránce a má tak možnost rychlejšího pohybu a tím pádem má větší šanci uspět.

Limity práce

Silnou stránkou práce je sledování 3 herních činností v utkání v krátkém časovém sledu. Další pozitivum vidím v tom, že byly sledovány 4 utkání, které se odehrály s různými týmy stejné věkové kategorii v počtu 6+1, což pro naši kategorii není typické, protože se soutěžní zápasy hrají 5+1 a na menším hřišti. v naší práci lze tedy sledovat, jestli jsou hráči do budoucna připraveni hrát na větším hřišti a s větším počtem hráčů nebo ne.

Mezi další výhodou vidím rozdělení hřiště při obcházení na útočnou a obrannou polovinu. Takto bych však doporučil do budoucí práce rozdělit i přihrávku, protože spousta přihrávek se objevilo zpětně na brankáře. Toho hráči využívali dost často, i když mohli volit jinou variantu. Kdyby se jednalo o dospělý fotbal, určitě by se hodilo rozdělit hřiště na tři části jak u obcházení, tak u přihrávky.

Mezi slabší stránku patří u zakončení možnost, kdy hráč vystřelil míč po zablokované střele, přihrávce, nebo dorážka odraženého míče. Tyto situace se objevovaly často, ale dost často nebyly správně identifikovány, a proto může mít např. zakončení z místa jinou četnost, než by se předpokládalo.

Doporučení do praxe

Mezi doporučení bych určitě v tréninku více zařazoval obcházení v podčíslení, protože obcházení 1v2 nebo 1v3 se objevilo velmi zřídka a z většiny případů skončilo neúspěšně.

Další činnost, kterou bych doporučil do tréninku je cvičení na přihrávku, kde jsou hráči neustále nuceni hledat volný prostor, aby docházelo častěji k přihrávkám jako je přihráj a pojd'. Tato varianta přihrávky také nebyla moc realizována, to ale také může svědčit o stylu hry, kdy spíše hrajeme na držení míče než na rychlé přechody do útoku.

Určitě bych zařadil cvičení na přihrávku na delší vzdálenost vzduchem, která ve starší kategorii bude velmi důležitá.

Poslední doporučení v rámci výsledků je se v budoucnu zaměřit i na střelení branek hlavou. Je patrné, že tato dovednost je u této kategorie nová, ale z dlouhodobého hlediska je důležité tuto dovednost neopomíjet, protože bude častěji docházet k hlavičkovým soubojům.

Doporučení pro další výzkum

Myslím si, že by stálo za to podobným způsobem srovnat tým z České republiky s jiným velkoklubem v zahraničí, nebo se zaměřit na kategorie reprezentace, kde bychom mohli srovnávat naše nejlepší mládežnické hráče se světem.

7. Závěr

V této kapitole si shrneme předešlé výsledky, hypotézy a cíle, které jsme očekávali a porovnáme naše výsledky s ostatními testovanými subjekty od autorů jiných prací.

Naším cílem bylo zjistit četnost a úspěšnost vybraných herních činností jednotlivce v soutěžních utkáních v kategorii starší přípravy ve fotbale.

V činnosti obcházení si naši hráči nevedli vůbec špatně. Výsledky jsou téměř srovnatelné s útočníky z ME 2016, kde obcházení v čelním postavení zaznamenalo pouze o 7,2 lepší výsledek než u našich hráčů.

U přihrávky nás překvapilo, že přihrávka z jednoho doteku zaznamenala téměř stejnou procentuální úspěšnost jako přihrávka z více dotyků. Když to srovnáme s hráči světové třídy, tak naši hráči měli pouze o 2,2 % horší výsledky než Cristiano Ronaldo. Bohužel to nestačilo na celkový průměr těch nejlepších, který činil 83,1 % úspěšnosti. v tomto ohledu se budou muset hráči ještě zlepšit.

Činnost zakončení a prostor její realizace našich testovaných subjektů dopadla tak, jak jsme předpokládali. Střela uvnitř pokutového území byla častěji realizována než mimo pokutové území, ale nebyl to tak znatelný rozdíl jako u ostatních prací, kde docházelo převážně k zakončení uvnitř pokutového území. To může ovlivnit fakt, že pokutové území u této kategorie je pouze 5,5 metru, přičemž dospělé kategorie mají pokutové území velké 16,5 metru.

Analýza nám ukázala, že v některých případech se hráči přibližují k průměrným hodnotám v dospělém fotbale, ovšem na ty nejlepší to bohužel nestačí.

Do budoucna je určitě velmi důležité provádět podobné analýzy, které pomohou přiblížit náš fotbal k tomu světovému a na odhalení slabin je třeba neustále pracovat, abychom jsme v dospělém fotbale mohli konkurovat těm nejlepším. v dnešní době se nejen fotbal, ale celý sport změnil a nyní nestačí pouze talent, ale je velmi důležité se zaměřit na detaily jedince, či týmu a posouvat ho k lepším výkonům.

8. Seznam literatury

1. Ali, A. H., & Farrally, M. (1990). An analysis of patterns of play in soccer. *Science and Football*, 3, 37-44. Retrieved 12. 1. 2012 from SPORTDISCUS database on the World Wide Web: <http://web.ebscohost.com/ehost/detail?vid=16&hid=7&sid=919c9eef-0581-4794-8bd0-4f4848636c04%40sessionmgr12&bdata=Jmxhbmc9Y3Mmc210ZT1laG9zdC1saXZl#db=s3h &AN=SPH318446>
2. ARCHER, David, Kristian DRYSDALE a Eddie BRADLEY, 2016. Differentiating technical skill and motor abilities in selected and non-selected 3-5 year old team-sports players. *Human Movement Science* [online]. 47, 81–87. Dostupné z: doi:10.1016/j.humov.2016.02.001
3. Barbara C. H. Huijgen, Marije T. Elferink-Gemser, Wendy Post & Chris Visscher (2010) Development of dribbling in talented youth soccer players aged 12–19 years: a longitudinal study, *Journal of Sports Sciences*, 28:7, 689-698, DOI: 10.1080/02640411003645679
4. BEDŘICH, Ladislav. *Fotbal: rituální hra moderní doby*. Brno: Masarykova univerzita, Brno, 2006. ISBN 80-210-3927-2.
5. Blahuš, P. (1996). K systémovému pojetí statistických metod v metodologii empirického výzkumu chování (Vybrané kapitoly pro doktorandy). 1. vyd. Praha: Karolinum.
6. BORBÉLY, L. a kol. Útočenie celého mužstva, alebo jako sa dnes útočí. (1.diel). Nové Zámky: AZ Print, 2006. 247 s. ISBN 80 -969506-8-1.
7. BUZEK, Mario a Luděk PROCHÁZKA. Česká fotbalová škola: trénink a utkání mládeže od 6 do 12 let : [mladší příprava, starší příprava, mladší žáci]. Praha: Olympia, 1999. ISBN 80-7033-596-3.
8. Buzek, M. et al. (2007). *Trenér fotbalu „A“ UEFA licence/I. Díl - obecné kapitoly (učební texty pro vzdělávání fotbalových trenérů)*. Praha: Olympia.
9. COELHO-E-SILVA, Manuel. Allometric Multilevel Modelling of Agility and Dribbling Speed by Skeletal Age and Playing Position in Youth Soccer Players. *International Journal of Sports Medicine* [online]. 2014, 2014(35), 762-771 [cit. 2021-7-18]. Dostupné z: doi:10.1055/s-0033-1358469

10. ČELIKOVSKÝ, Stanislav a kol. *Antropomotorika: pro studující tělesnou výchovu*. 3. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1990. 286 s. ISBN 8004232485
11. Dobrý, L. (1988). *Didaktika sportovních her*. Praha: SPN.
12. Dovalil, J., Choutka, M., Svoboda, B., Hošek, V., Perič, T., Potměšil, J., Vránová, J., & Bunc, V. (2002). *Výkon a trénink ve sportu*. Praha: Olympia.
13. FAJFER, Z. *Trenér fotbalu mládeže (6-15 let)*. Praha: Olympia, 2005. ISBN 978- 80-7033-933-6.
14. HÁJEK, J. *Antropomotorika*. Praha: Univerzita Karlova, 2001. ISBN 80-7290- 063-3.
15. Hendl, J. (2004). *Přehled statistických metod zpracování dat*. Praha: Portál.
16. HOŠEK, V., RYCHTECKÝ, A. *Motorické učení*. 1. vyd. Praha: SPN, 1975.
17. Choutka, M. (1981). *Sportovní výkon*. Praha: Olympia.
18. CHOUTKA, M., BRKLOVÁ, D., VOTÍK, J. *Motorické učení v tělovýchovné a sportovní praxi*. 1. vyd. Plzeň: Vydavatelství Západočeské univerzity, 1999. ISBN 80-7082-500-6.
19. CHOUTKA, M., DOVALIL J. *Sportovní trénink*. 2. rozšířené vydání. Praha: Olympia, 1991. ISBN 80-7033-099-6.
20. JOO, Chang Hwa a Dong-Il SEO, 2016. Analysis of physical fitness and technical skills of youth soccer players according to playing position. *J Exerc Rehabil* [online]. **12**(6), 548–552. ISSN 2288-176X. Dostupné z: doi:10.12965/jer.1632730.365
21. JURA, Ondřej. *Srovnání herních činností jednotlivce v utkání a tréninkovém procesu ve fotbale*. Praha, 2012. Diplomová práce. Univerzita Karlova.
22. KELLY, Adam, Mark R. WILSON, Daniel T. JACKSON a Craig A. WILLIAMS, 2020. Technical testing and match analysis statistics as part of the talent development process in an English football academy. *International Journal of Performance Analysis in Sport* [online]. **20**(6), 1035–1051. ISSN 2474-8668. Dostupné z: doi:10.1080/24748668.2020.1824865
23. KUTA, M. *Hodnocení individuálního herního výkonu ve fotbale u hráčů kategorie U10*. Praha, 2020. Diplomová práce. Univerzita Karlova.
24. MICHAİLIDIS, Yiannis; MICHAİLIDIS, Charalampos; PRIMPA, Eleni. “Analysis of goals scored in European Championship 2012”. *Journal of Human Sport and Exercise* [en línea]. Vol. 8, No. 2 (2013). ISSN 1988-5202, pp. 367-375. <http://www.jhse.ua.es/jhse/article/view/383> [consulta: 22 jul. 2013]

25. PERIČ, T. Sportovní příprava dětí. Nové, aktualizované vydání, Praha: Grada. Děti a sport, 2012. ISBN 978-80-247-4218-2.
26. PLACHÝ, Antonín a Luděk PROCHÁZKA. Učebnice fotbalu pro trenéry dětí (4-13 let): učební texty pro C licence FAČR, Grassroots UEFA C licenci. Praha: Mladá fronta, 2014.
27. REICHEL, DENIS. Kapitoly metodologie sociálních výzkumů. 1. vyd. Praha: Grand Publishing, 2009.
28. RUSSELL, M., BENTON, D., KINGSLEY, M. (2011). The Effects of Fatigue on Soccer Skills Performed During a Soccer Match Simulation. *International Journal of Sports Physiology and Performance*. Volume 6, Issue 2 (221-233). DOI <https://doi.org/10.1123/ijsp.6.2.221>
29. ŘÍČAN, Pavel. Cesta životem. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-717-8829-5.
30. SAWARD, Chris, John G. MORRIS, Mary E. NEVILL a Caroline SUNDERLAND, 2019. The effect of playing status, maturity status, and playing position on the development of match skills in elite youth football players aged 11–18 years: a mixed-longitudinal study. *European Journal of Sport Science* [online]. 19(3), 315–326. ISSN 1746-1391. Dostupné z: doi:10.1080/17461391.2018.1508502
31. STRATTON, G., REILLY, T., WILLIAMS, A.M., RICHARDSON, D. (2004). Youth soccer: From Science to Performance. 10.4324/9780203644133.
32. STRÁNSKÝ, Jakub. Analýza útočných činností vybraných deseti hráčů fotbalu světové úrovně. 2013. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra tělesné výchovy. Vedoucí práce Pokorný, Ladislav.
33. SYGUSH, R., BOERS, CH. Fortschritte systematisch planen. *Fussballtraining*, 2001, č.19, s. 30-37.
34. UHLIG, J., UHLIG, M. Individuel/e talentforderung von 8 bis 18 jahren - Teil 1, 2. *Fussballtraining*, 1995, č. 13, 9: s.4 7- 53, 10: s.35 - 44.
35. VAMPOLA, Jindřich. Analýza gólů ze vzájemných zápasů nejlepších čtyř týmů české fotbalové ligy ročníku 2018/2019. Praha, 2020. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Fakulta tělesné výchovy a sportu, Sportovní hry. Vedoucí práce Kokštejn, Jakub.
36. Velenský, M., & Karger, J. (1999). *Basketbal: herní trénink, kondiční trénink, technika, taktika*. Praha: Grada Publishing.
37. VOTÍK, J., ZALABÁK, J. *Fotbalový trenér: základní průvodce tréninkem*. 1. vyd. Praha: Grada, 2011, ISBN 978-802-4739-823.

38. VOTÍK, Jaromír. *Fotbal: trénink budoucích hvězd*. 1. vyd. Praha: Grada, 2003. 140 s.
ISBN 8024704633
39. VOTÍK, Jaromír. *Trenér fotbalu "B" UEFA licence*. Vyd. 2. Praha: Olympia, 2005.
ISBN 80-7033-921-7.

Seznam tabulek a grafů

Tabulka 1: Poměrné zastoupení pohybových schopností při jejich rozvoji

Tabulka 2: Utkání 1 - Obcházení soupeře na obranné polovině

Tabulka 3: Utkání 1 - Obcházení soupeře na útočné polovině

Tabulka 4: Utkání 1 - Přihrávky

Tabulka 5: Utkání 1 - Střelba

Tabulka 6: Utkání 2 - Obcházení soupeře na obranné polovině

Tabulka 7: Utkání 2 - Obcházení soupeře na útočné polovině

Tabulka 8: Utkání 2 - Přihrávky

Tabulka 9: Utkání 2 - Střelba

Tabulka 10: Utkání 3 - Obcházení soupeře na obranné polovině

Tabulka 11: Utkání 3 - Obcházení soupeře na útočné polovině

Tabulka 12: Utkání 3 - Přihrávky

Tabulka 13: Utkání 3 – Střelba

Tabulka 14: Utkání 4 - Obcházení soupeře na obranné polovině

Tabulka 15: Utkání 4 - Obcházení soupeře na útočné polovině

Tabulka 16: Utkání 4 - Přihrávky

Tabulka 17: Utkání 4 – Střelba

Tabulka 18: Průměr obcházení na obranné polovině

Tabulka 19: Průměr obcházení na útočné polovině

Tabulka 20: Průměr přihrávek

Tabulka 21: Průměr střelby

Graf 1: Obsah tréninku ve starší přípravce